

Salezijanski vestnik

januar-februar 2009

1

povabilo na pogovor

**Z Marijino pomočjo
si upam oditi v svet**

glasba mladih

**Bosko utripa
v ozadju**

150 let

**Od tega večera
se bodo imenovali
salezijanci**

vsebina

SV SALEZIJANSKI VESTNIK

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska; dvomesečnik

Številka 1 | skupna številka 557
Leto 2009 | letnik 82
ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

mama design

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat
v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o. Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik
je l. 1877 ustanovil
sv. Janez Bosko, v
slovenskem jeziku

je začel izhajati leta 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,
v 29 jezikih in v 131 državah.

Darove za vzdrževanje

Salezijanskega vestnika in za druge
namene lahko nakažete
na račun.

Salezijanci | Rakovniška 6
1000 Ljubljana

Sl56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

telefon: 01/42.73.028

e-pošta: vestnik@salve.si

splet: www.donbosko.si

Foto naslovnice © Patricija Belak

pogled na salezijanski svet
salezijanski **pogled** na svet

kolumna

4 Za popotnico: recesija

novice

6 10 let mladinskega centra

6 Vrhovni zbor HMP

7 Salezijanci v Evropi

8 Dr. Miran Sajovic

8 Zvonim na pravih vratih?

povabilo na pogovor

10 Z Marijino pomočjo
si upam oditi v svet

januar–februar

oče in učitelj

12 Seme je pognalo v drevo

molivci

14 Salezijanska družina–
družina s karizmo

glasba mladih

16 Bosko utripa v ozadju

150 let

18 Od tega večera se bodo
imenovali salezijanci

majcen

20 Svetniki ne padajo iz nebes

misijoni

22 Vrata našega misijona so vam na stežaj odprta

obraz

28 monsinjor
Chinnappa Malayappan

ali ga poznate

31 Apostol Patagonije

Semena dobrega

Marjan Lamovšek, urednik

Z enim pogledom, obrnjenim nazaj, v zahvalo, z drugim pa naprej, s prošnjo za srečno in blagoslovljeno prihodnost, smo vstopili v leto dvatisočdeveto. S Pavlom, velikim apostolom narodov, smo prepričani, da je Bog tisti, ki daje rast in življenje, mi lahko le dognojimo, zalijemo in oskrbimo rastlino svojega življenja.

V letu, ki ga začenjamo, bo Salezijanski vestnik zaznamovan z obletnico, ki jo v tem letu obhajamo. Decembra bo namreč minilo 150 let, od kar je sv. Janez Bosko ustanovil salezijansko družbo, prvo od mnogih vej na danes prostrano razvejanem drevesu salezijanske družine. Vrhovni predstojnik salezijancev, Pascual Chávez, ki je vidna vez edinosti salezijanske družine in don Bosko našega časa, želi, da ta obletnica bolj kot z zunanjimi ceremonijami izzveni z vibriranjem notranjih, duhovnih strun; le-te naj se ponovno in čim bolj natančno uglasijo na zven, ki ga je za časno in večno srečo iz njih hotel izvabiti oče in učitelj mladine. Sam je govoril o semenu, ki je bilo vsejano, in je sanjal, da se bo morda nekoč razraslo v mogočno drevo dobrega. Zaupal je, kot svetopisemski mož Abraham, in Bog mu je to štel v dobro in njegova semena dobrote namnožil kot pesek ob morski obali. Koliko dobrega v 150 letih! Po drugi strani pa iskreno priznanje vseh, ki hočejo biti z Gospodom na don Boskov način, koliko več bi še lahko storili, če bi imeli še več vere in zaupanja! In prav zato obletnica, ki nas na to spominja in nas spodbuja.

Tudi vsi mi lahko ob začetku novega leta na novo zasejemo semena dobrega. Rastline, ki iz njih poženejo, gojimo in zanje poskrbimo. Don Bosko je bil tudi samo človek, a zaradi njegove vere in zaupanja v Boga njegova setev rodi tako obilen sad. Zakaj ne bi poskusili tudi mi? Če bomo sami velikodušni v setvi, bo Bog še mnogo bolj ob žetvi.

Za popotnico: recesija

Janez Vodičar; foto: Grega Valič

NI ČLOVEKA, KI BI DANES LAHKO REKEL, da se mu vsaj malo ne sanja, kaj je recesija. Gospodarstvo ne raste več, jutri ne bomo prodali toliko kot danes, zato ne bomo več proizvajali toliko kot včeraj. V vsej zapleteni govorici ekonomistov, analitikov trga in podobnih strokovnjakov lahko razumemo, da ne bomo več tako lagodno živeli, ne bomo tako lahko prišli do posojil kot do sedaj in še te, ki jih morda že imamo, bomo težje odplačevali. Skratka, denar bo spet kaj vreden, saj ga bomo imeli vedno manj.

Velike napovedi o dosežkih, ki smo jih poslušali v prejšnjih letih, so letos skromne. Nihče si ne upa dati tako ali drugačno napoved: kaj se ve, kaj bo novo leto prineslo. Preveč opozarjati na varčevanje se spet ne sme, ker vse temelji na porabi. Če ne bomo zapravljali, tudi proizvajati ne bomo imeli za koga. Zato vlade hitijo zagotavljati bankam možnosti dajanja posojil, da bi se veriga med proizvodnjo in porabo ne pretrgala. Ob vsem tem pa nihče noče na glas pomisliti na temelj recesije, kjer se ta tudi vzdržuje in se poskuša reševati: poraba. Po nauku trga bi morali, ker podjetja ne morejo prodati svojih izdelkov, še bolj zapravljati. Če so v škripcih proizvajalci avtomobilov, bi morali mi porabniki še bolj kupovati. Če bomo kupovali avtomobile, moramo nekje vzeti denar, ki ga pa nimamo. Torej v banko in tam zastavljamo vse, da le rešimo industrijo in trg.

Zapravljajmo, da se rešimo recesije? Na vsakem vogalu mladim poudarjamo, kako se morajo izobraževati, da bodo konkurenčni v svetovnem gospodarstvu. Brez dobrih in inovativnih delavcev ne bo uspešne družbe. Zato je treba vse vložiti, da bo izobraževanje čim bližje gospodarstvu in že od majhnega v šolstvu pospešujemo inovativnost. Vse šolske reforme imajo v

prvi in zadnji besedi: uspeh. Uspeh je merjen z dohodkom, ki ga nekdo iztrži za vloženo delo, konkretno za izobraževanje.

Sedaj bomo morali mladim lepo servirati recesijo, rekoč: »Saj vam izobraževanje nič ne pomaga, ker vam nihče ne more zagotoviti, da bo vaše izdelke prodal.«

Na kaj bomo sedaj oprli motivacijo za učenje? Mladim ne moremo več mirne vesti dati za popotnico gospodarske rasti, uspešnosti, kupovanja vedno novih in bolj vabljevih izdelkov. Njihova prihodnost je vedno bolj negotova in potihoma vsi vemo, da je edino, kar jim lahko pustimo, trdo delo, boj s konkurenčnimi Kitajci, Indijci in še kom. Popotnica mladim je čisto nekaj drugega, kar se oglašuje še danes: bajni dobički, veliki uspehi, lahkotno življenje, varnost brez pretresov, življenje po meri lastnega okusa, svoboda čez vse. Če ne bodo trdo delali, če ne bodo ponižni in pripravljeni prenesti take in drugačne preizkušnje, urejeni, dosledni, prijazni, skromni, bodo težko preživeli v novem svetu globalnega gospodarstva. Res da se to zavija v lepše besede, kot so prilagodljivost trga delavne sile, osebna angažiranost in podobno. Očitno je, da šola, ki omogoča otroku in mladostniku ustvarjalnost, je prijazna in ima posluš za njegove posebnosti, ne pripravlja v smislu prej omenjenih vrlin. Razpuščen mladostnik bo jutri vedno težje našel stalno delo. Ne samo zaradi recesije, ampak predvsem zaradi lastne nemoči.

Se bomo odpovedali trgu in živeli skromneje? Kar koli že storimo, potrebovali bomo veliko več volje in moči. Popotnica mladim v njihovo leto bi bila ob recesiji, ki smo jo že pripravili, predvsem moč, da se z njo spoprimejo. Predvsem pa, da jim pokažemo, da je smisel življenja še kje drugje kot le v lagodnem nedeljskem nakupu. ■

Sevnica
10 let mladinskega centra

Svoj deseti rojstni dan je 22. novembra 2008 v Kulturni dvorani v Sevnici praznovalo Društvo Salezijanski mladinski center Sevnica. Ob tej priložnosti je SMC Sevnica dobil Srebrno plaketo Občine Sevnica, izdali pa smo tudi zbornik SMC Sevnica. Med programom smo si pogledali zanimiv dokumentarni film o salezijanskem mladinskem centru, nagradili 10 udeležencev v dvorani, s svojim nastopom pa je dogajanje popestrila vokalna skupina BIT.

Moderatorica Jožica Pelko je k mikrofону povabila nekatere ugledne goste, med njimi inšpektorja salezijancev dr. Alojzija Slavka Snoja.

Predsednik društva Blaž Jene je poudaril, da bi bila slika občine brez SMC Sevnica veliko manj popolna, manj lepa, bolj pusta.

B. J.

Rim
Vrhovni zbor HMP

V soboto, 15. novembra 2008, se je v generalni hiši hčera Marije Pomočnice v Rimu končal 22. vrhovni zbor. HMP imamo zbor vsakih šest let. Nanj se pripravljamo že leto dni v inšpektoriji, razmišljamo o temi zbora in izvolimo sestro, ki nas bo poleg inšpektorice zastopala na zboru.

V zborovski dvorani nas je bilo 193 zastopnic iz 92 držav. Iz Afrike jih je prišlo 17; iz Severne, Srednje in Južne Amerike 70; iz Azije 33; iz Evrope 71; iz Oceanije 2. Vsaka je s seboj prinesla glas in izkušnjo iz svoje province in s tem položila kamenček v pester mozaik naših pogovorov.

Tudi sestre, sodelavci in mladina iz naših vzgojnih skupnosti so nas lahko sproti spremljali na internetni strani ter vpisovali svoje spodbude in mnenja.

Naše delo na vrhovnem zboru je imelo tri različne stopnje: karizmatično, tematsko in zakonodajno. V karizmatični fazi smo opravile duhovne vaje v rojstnem kraju naše soustanoviteljice in prisluhnile zanimivim predavanjem. V tematski fazi smo razmišljale o temi vrhovnega zbora, ki se je glasila: Biti znamenje in izraz Božje ljubezni. V pomoč nam je bil delovni dokument, ki nas je vodil skozi opazovanje znamenj, izzivov.

Ves čas zbora smo imele pred seboj svetopisemski odlomek iz Apostolskih del, ki opisuje pri-

hod Svetega Duha nad Marijo in učence.

Zadnji del zbora je bil volilni in zakonodajni. Izvolile smo novo vrhovno predstojnico in njene svetovalke, med katerimi je prvič tudi članica naše province, s. Mira Peče. Pregledale smo tudi Konstitucije in se odločile za dopolnitve nekaterih členov.

Formalno smo zbor torej zaključile, v bistvu pa se šele začela, saj nas bodo zaključki tega zbora vabili k uresničevanju in poglobitvi življenja v naslednjih šestih letih.

s. Mojca Šimenc

- ▲ Praznovanje desetletnice Društva SMC Sevnica
- ▲ Novi vrhovni svet sester HMP

Ljubljana Rakovnik Priprave na Angolo 2009

Skupina prostovoljcev je v organizaciji V. I. D. E. S. Slovenija 16. novembra preživela delovno in spoznavno srečanje v pripravi na prostovoljni misijonski projekt Angola 2009. Začeli smo ga v svetišču Marije Pomočnice na Rakovniku, po sveti maši pa nadaljevali v inšpektoriatni hiši HMP.

Dopoldne smo posvetili Angoli, spoznavali smo jo iz njenega zgodovinskega, geografskega, kulturnega in sociološkega vidika. Popoldne smo si ogledali razstavo o misijonarju Majcnu, odmor pa izkoristili še za tipično angolsko igro in učenje prvih portugalskih besed. Naslednje ure so bile zaznamovane s seznanjanjem s salezijansko duhovnostjo prek lika Don Boska in Marije Mazzarello, umestitvijo preventivnega vzgojnega sistema ter življenjskim slogom prostovoljca. Obiskala nas je s. Zvonka Mikec, ki se je istega dne vračala z vrhovnega zbora v Rimu in nam zaupala: »Vsakega se izkušnja dotakne na svoj način. Prostovoljci ste pričakovani. Otroci se nekaj naučijo, se razveselijo. Ne pričakovati, da boste v Angoli ne vem kaj naredili. Odnos, ki ga ustvariš, je pomemben, to pusti sledi.«

s. Metka Kastelic

Novo mesto Betlehem – hiša kruha

Betlehem – hiša kruha, upanja in luči, hiša, kjer je živela sveta družina. Tako jo je med 12. in 14. decembrom spoznavala skupina deklet, mamic in žena, ki se je udeležila duhovne priprave na praznik božiča pri sestrah HMP v Novem mestu. Prvi večer smo

- ▲ Novo mesto, priprava na božič pri sestrah HMP
- ▶ Pripravljalno srečanje prostovoljcev za Angolo 2009

se vpraševale o svoji hiši, kakšna je in kdo prebiva v njej. Sobotni dan smo ob vodstvu s. Angelce pripravljale božične dobrote, se v meditaciji o semenu pšenice pripravile na sv. spoved, večer pa posvetile molitvi pred Najsvetejšim. Udeleženke so zapisale: »Prvič sem bila na takem srečanju, domov odhajam zadovoljna in veliko bogatejša po duhovni plati. V meni se je prižgala lučka, ki jo bom odnesla svojim domačim.«

s. Metka Kastelic

Rim Salezijanci v Evropi

Vrhovni predstojnik Pascual Chávez je s pomočjo vprašalnika po inšpektorijah pripravil tematiko za srečanje inšpektorjev Evrope, ki je bilo v Rimu od 27. do 30. novembra 2008.

Predlaga načrt za poživitev salezijanskega poslanstva, ki mu pravi preprosto »Projekt Evropa«. Srečanja se je udeležilo 17 članov vrhovnega sveta in sodelavcev, 33 inšpektorjev in 18 povabljenih udeležencev. Srečanjem so dodali vrednost s poglobljenim razmišljanjem o stanju v Evropi: nekdanji vikar rimske škofije kardinal Camillo Ruini, rotterdamski škof Adrianus van Luyn SDB, ki je predsednik Komisije škofovskih konferenc EU, in Magdi Cristiano Allam, nekdanji salezijanski gojenec iz Kaira, namestnik glavnega urednika italijanskega dnevnika *Il Corriere della sera*, letošnji spreobrnjenec iz islama. Na srečanju so dane smernice, kako poživiti salezijansko navzočnost v Evropi s premagovanjem sekularizma, ki spodbuja odpad od

vere, ter s preseganjem relativizma, ki uničuje vrednoto življenja, družine in – posledično mladih ljudi.

Za notranjo poživitev salezijancev in njihovih skupnosti je potreben nov premislek in odkritje lastnih notranjih moči. To pomeni: izdelati si osebni in skupnostni življenjski načrt, prizadevati si za skupno evropsko oblikovanje sobratov in spodbujati salezijansko karizmo med laiki in sodelavci. Rast v karizmatični kakovosti in družbeni prepoznavnosti karizme (tudi v medijih), razvoj šol kot krajev kulture, še posebno poklicnega izobraževanja in povezovanje med salezijanskimi ustanovami v Evropi bo dalo nov zagon salezijanskemu poslanstvu. Evropa potrebuje poživitev misijonskega oznanjevanja in

pričevanja vere, ponekod pa tudi nove oznanjevalce. Zato smo v salezijanski družini vsi povabljeni k novi evangelizaciji in pozitivni salezijanske duhovnosti.

V istem času je bila v Rimu na študijskem obisku tudi skupina arhitektov in salezijancev, ki načrtujejo gradnjo Don Boskovega centra v Mariboru. Ob srečanju z vrhovnim predstojnikom so mu načrt predstavili in izročili v odobritev. Ni to stvaren prispevek k evropskemu projektu?

ASS

Rim Dr. Miran Sajovic

Na Fakulteti za krščansko in klasično književnost Salezijanske papeške univerze v Rimu je 16. decembra 2008 uspešno ubranil doktorsko tezo salezijanec Miran

- ◀ Rim, vrhovni predstojnik spregovori o Projektu Evropa
- ◀ Trstenik, obnovljeno župnišče
- ▼ Miran Sajovic, doktor krščanske in klasične književnosti

Sajovic. Pod mentorstvom prof. dr. Biaggia Amata je pripravil tezo v latinskem jeziku z naslovom *Kateheza in retorika v Avgustinovih nagovorih k Prvemu Janezovemu pismu (Catechesis et oratoria in commentario S. Augustini ad Primam epistulam Iohannis)*. Med ocenjevalci je bil tudi profesor z ljubljanske Teološke fakultete dr. Miran Špelič OFM.

M. L.

Ljubljana Zvonim na pravih vratih?

Takšen je bil naslov letošnjega 42. pastoralnega tečaja. K sodelovanju je bila povabljena tudi oratorijska delavnica iz Sodražice.

Udeležencem v Šentvidu smo predstavili nekaj naših izkušenj o pripravi in izvedbi oratorija. Vedno bolj ugotavljamo, da je tako za animatorje kot za udeležence oratorija zelo pomembno, da se tako eni kot drugi v župniji srečujejo tudi med šolskim letom. Najmlajši se pri nas srečujejo mesečno pri Drobtincah oratorija, osnovnošolci kot pomočniki animatorjev pri različnih dejavnostih v župniji, animatorji pa se srečujejo

jo mesečno ob temah, ki so jih letos sami izbrali na začetku šolskega leta.

Z mladimi na oratoriju sodelujem dvanajsto leto, zato sem kot salezijanka sotrudnica iz don Boskove zakladnice in iz osebnih izkušenj skupini na pastoralnem tečaju predstavila nekaj izhodišč in usmeritev, ki se mi zdijo pomembne za vzgojo mladih.

Vrhovni predstojnik salezijanske družbe nam naroča, da je mlade za celovit razvoj življenja potrebno vzgajati z don Boskovim srcem. Poizkusimo; če bomo imeli mlade radi, bodo mladi imeli radi tudi nas.

Ljubica Košir

Trstenik Blagoslov obnovljenega župnišča

V župniji Trstenik že od leta 1952 delujejo salezijanci. V cerkvi sv. Martina pa smo komaj letos uspeli dobiti dostojno sliko sv. Janeza Boska, Dominika Savia in blaženega Zefirina Namuncuraja. Umetniško platno je izdelal Jože Osterc, priznani slikar iz Veržeja. Župnija pa je letos vzela pod drobnogled še župnišče, ki stoji na vzpetini sredi vasi že od leta 1838. Na stavbi je bil že nekaj let načrt barvni omet in marsikje je odpadel, tudi dvojna lesena okna so bila že v slabem stanju – zdržala so dolgih 70 let. V tem župnišču so nekaj časa bivali starejši in bolni salezijanci, ki imajo sedaj nov, sodobno urejen dom za bolne in ostarele poleg župnišča. Obnova je trajala dva meseca in na župnijski praznik sv. Martina je ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Alojz Uran blagoslovil novo sliko in obnovljeno župnišče. Osrednji del vasi – cerkev, župnišče, salezijanski dom in vežica poslednjega slovesa pod hribom – je sedaj arhitekturno usklajen in skupaj s Storžičem v ozadju lepo središče, vidno že od daleč in prijetno za pogled.

Branko Balažic

Madrid, Španija, 11. 11. 2008: Na kongresu katoliških šol v Madridu podelijo nagrade katoliškim šolam in učiteljem. Med šolami prejme nagrado salezijanska šola v Atochi, ustanovljena l. 1901. Nagrado prejmeta tudi salezijanca pomočnika Manuel Sanchez in Jose Flores; prvi 46 let poučuje grafično umetnost, drugi pa 42 let na oddelku za elektriko.

Nave, Italija, 16. 11. 2008: V kraju Nave pri Bresci vrhovni predstojnik Chavez obišče inštitut sv. Tomaža Akvinskega ob 70-letnici delovanja, kjer si mladi salezijanci s študijem filozofije odpirajo obzorja za nadaljnje teološke študije. Spregovori o salezijanski formaciji in o nekaterih vprašanih s tega področja: o psihološki krhkosti, nestanovitnosti v poklicu, etično-moralnem relativizmu; poda tudi nekaj rešitev: vzgoja volje, vzgoja za darovanje samega sebe, močna karizmatična identiteta.

Džakarta, Indonezija, 13. 11. 2008: Vikar vrhovnega predstojnika A. Bregolin prispe na svoj prvi obisk leta 1998 ustanovljene salezijanske vizitatorije Sv. Calista in Caravaria v Indoneziji in Vzhodnem Timorju. Sreča se z različnimi skupinami salezijanske družine, še zlasti s salezijanci v začetnem oblikovanju. Vizitatorija ima skoraj 200 sobratov in kar 12 novincev.

San Paolo, Brazilija, 8. 11. 2008: Skoraj 4000 mladih se udeleži praznovanja 10-letnice salezijanskega mladinskega gibanja v San Paulu; prihajajo iz oratorijev, župnij, katoliških šol in univerz. Tisoč razlogov za življenje je bil moto praznovanja, ki se je začelo že dolgo prej, s pripravo v posameznih salezijanskih ustanovah.

New Rochelle, ZDA, 20. 11. 2008: Pokrajinski svetovalec za Ameriko Esteban Ortiz se sreča s salezijanci vzhodnoameriške inšpektorije in vizitatorije Kanada; glavna tema pogovorov: združitvev teh dveh salezijanskih provinc v eno samo, julija 2009.

Krakov, Poljska, 20. 11. 2008: Kardinal Dziwisz sprejme vrhovnega postulatorja E. Dal Covola. Tema pogovora: postopek za beatifikacijo Božjega služabnika Jana Tyranovskega. Le-ta je v medvojni dobi svetovne vojne v salezijanski župniji v Krakovu, ki jo je obiskoval tudi Karol Wojtyła, organiziral skupino »živega rožnega« venca. S tem je močno vplival na odločitev za duhovniški poklic poznejšega papeža Janeza Pavla II.

Rim, Italija, 25. 11. 2008: Vrhovnemu predstojniku je podeljeno italijansko državljanstvo. Na sprejemu pri podžupanu mesta Rima izrazi veselje, da je tako postal enak don Bosku po državljanstvu. Chavez je namreč prvi don Boskov naslednik v zgodovini salezijanske družbe, ki ni italijanskega rodu.

Z Marijino pomočjo si upam oditi v svet

Do nedavnega je bila sestra Mira Peče namestnica predstojnice v blejski skupnosti, direktorica zavoda Dominika in voditeljica Marijinega doma, še prej inšpektorica slovensko-hrvaške inšpektorije, od 1. novembra dalje pa je članica vrhovnega sveta družbe hčera Marije Pomočnice (HMP) v Rimu. Božja volja ji je namenila službo vizitatorke. Kako jo je sprejela, kako se nanjo pripravlja in kakšne so njene naloge, lahko izveste v sledečem pogovoru.

Na letošnjem vrhovnem zboru HMP ste bili 28. oktobra v odsotnosti izvoljeni za svetovalko v vrhovni svet.

Bila sem navzoča že na treh vrhovnih zborih in se nisem nič trudila, niti si nisem želela, da bi bila tudi letos tam. S sestrami doma smo z zanimanjem spremljale vrhovni zbor, tudi volitve, in smo goreče molile, da bi naša Družba dobila dobro vodstvo. Ko so šle volitve že proti koncu, me je naša inšpektorica s. Mojca poklicala in je povedala, da se je na seznamu kandidatke za vrhovni svet pojavilo tudi moje ime. Vprašala me je, če ostajam razpoložljiva. "Ja, kakšne razloge moram pa navesti, da se lahko umaknem?" sem rekla. "Če nimaš kakšnih tehtnih ...« Potem je bilo čakanje dolgo. Pripravljala sem se na obveznost, ki me je čakala tisto popoldne, istočasno sem pa klicala sv. Duha, da bi prav odločil. Okrog pol petih me je poklicala vrhovna predstojnica in mi povedala, da se je Božja volja zelo jasno pokazala ter me vprašala, če sprejemem.

Jaz sem pa ravno tisto jutro, bil je praznik apostolov Simona in Juda Tadeja, premišljevala o poklicu apostolov. Čez dan me je spremljala Božja beseda iz Janezovega evangelija "Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil". Nekako v duhovno tolažbo in veselje mi je bila podarjena ta beseda in takrat, ko me je mati vprašala, če sprejemem, sem se je zelo

močno spomnila. Moj odgovor je bil: "Mati, jaz se s svojimi močmi ne čutim sposobna za to nalogo, ampak če je to Božja volja, sprejemem v moči te Besede, ki mi jo je Gospod danes poklonil in v veri vanj. Zaupam." Potem je še dodala: "Zdaj te pa čim prej pričakujemo v Rimu." Novico sem najprej povedala svoji hišni predstojnici, potem pa sem šla poučevati italijanščino, da bi malo pozabila na vse skupaj. A že v naslednjem trenutku so mi sestre pripravile presenečenje, ko so me povabile, naj pridem za nekaj minut v kapelo. Tam je bilo navzočih tudi nekaj animatorok, ki so prišle pred skupino birmancev. Predstojnica je povedala, kaj se je zgodilo, in nas povabila naj zapojemo "Magnificat". Mislim, da sem bila ena redkih, ki je pela. Sestre so bile presenečene, ganjene. V tolažbo mi je bila navzočnost mladih – zaradi njih naša redovna Družba obstaja in zaradi njih tudi gre naprej. Zanje sem poklicana, da dam svoj doprinos v tem trenutku tam, kjer me Bog želi.

Odhod v Rim ...

Hvala Bogu so bili prazniki, vsi sveti, tako da sem se v dveh dneh pred praznikom pripravila, predala najnujnejše stvari, odgovornosti in

- ▶ S. Mira Peče (na desni) v družbi pokojne s. Alžbete in s. Ljudmile
- ◀ Izpod slovenskih planin v širni svet

za silo pripravila stvari, ki naj bi jih vzela s sabo. Na praznik vseh svetih sem odpovala.

Smernice vrhovnega zbora HMP.

V luči zastavljene teme vrhovnega zbora "Kako biti znamenje Božje prehitvajoče ljubezni?" so splošne smernice zbora naslednje: Jezus Kristus je največje znamenje Božje ljubezni in me smo poklicane, da postanemo živ spomin njegove navzočnosti in njegovega delovanja. Naši redovni ustanovitelji so v Cerкви znamenje Božje ljubezni za mlade in za svet in me smo poklicane, da poživimo don Boskovo zavzetost za duše v duhu gesla: Daj mi duše, drugo vzemi, ter poslanstvo, ki je bilo dano Mariji Mazzarello iz izročilom: Tebi jih zaupam. Mladi so dar Očeto ve ljubezni za nas in za družbo in me smo poklicane, da smo skupaj z njimi znamenje in izraz Božje prehitvajoče ljubezni. Vzgojna skupnost je znamenje, ki naredi bolj vidno Božjo ljubezen in me verjamemo, da je ta ljubezen bolj učinkovita, če zanj o pričujemo skupaj. Tem splošnim smernicam sledijo konkretni načini uresničevanja, ki pa jih bodo posamezne inšpektorije razvile glede na lastne potrebe in možnosti.

Vloga Družbe HMP v svetu ...

Naša redovna Družba zelo sledi dogajanju v svetu, predvsem pa spremlja situacijo mladih in žene. Ker delujemo na vseh petih celinah, je realnost zelo različna. V Evropi se srečujemo s procesom staranja, s pomanjkanjem poklicev, s problemom migracij, sekularizacijo. V svetu se pogloblja prepada med peščico bogatašev in revnimi množicami. Revščina, posledica izgube vrednot in širjenja razvpitega kapitalizma, je za nas izziv in klic, naj bomo čuječi, da ne zapademo v logiko porabništva in miselnosti časa. S skromnostjo in z omejitvijo potreb želimo biti priče največjega bogastva, ki je za

© osebni arhiv; obe fotografiji

nas v Bogu, pa tudi konkreten izraz solidarnosti in podelitve s tistimi, ki so pomoči najbolj potrebni. Glavna pot iz revščine pa je za mnoge ravno pot vzgoje in evangelizacije, za kar si v prvi vrsti prizadevamo.

Vrhovni svet ...

Tam nas je šestnajst: vrhovna mati, njena namestnica, tajnica, svetovalke za oblikovanje, mladinsko pastoralo, za salezijansko družino, za misijone, za komunikacijo in za vrhovno upravo ter sedem vizitatoric. Me smo izbrane, da v imenu predstojnice obiščemo različne province, pospešujemo povezanost z vodstvom Družbe in med posameznimi inšpektorialnimi skupnostmi. Naša naloga je, da pomagamo poglobljati zahteve redovniškega življenja in poznati vrednote, navzoče v različnih kulturah, da bi Družba lahko povsod zvesto in ustrezno odgovorila na poslanstvo, ki ji ga je zaupala Cerkev. Vrhovni svet deluje tako, da ima dvakrat na leto tako imenovani plenum ali podaljšano zasedanje, kjer smo vse navzoče in načrtujemo, obravnavamo tekoče zadeve in posebna vprašanja, razločujemo o novih inšpektorih. Vizitatorice podajo obširno poročilo o inšpektorijah, ki so jih obiskale v vmesnem obdobju, ki traja lahko dva do tri mesece ali pa še več. Naša redovna Družba je še vedno ena

izmed najbolj številnih med ženskimi redovi, saj ima kar 14115 članic, 1465 skupnosti v 81 inšpektorijah oziroma vizitatorijah na vseh petih celinah.

Že veste, katere province boste obiskali?

Ne, vem samo to, da se bom morala naučiti špansko. Na plenumu, od januarja do marca 2009, bomo med drugim določile, katere pokrajine bo katera od nas obiskala in kdaj. Naslednje leto v tem času bom morda lahko že povedala kakšno bolj konkretno izkušnjo. Vem pa to: da, ki sem ga izrekla ob izvolitvi, sem izročila Mariji. Njej zato izročam samo sebe, da bi znala prav služiti in njo prosim, naj mi pomaga nositi in oznanjati Jezusa in njegovo ljubezen. Z njeno pomočjo si upam oditi v svet.

Za konec ...

Bralcem Salezijanskega vestnika želim, da bi v svojem življenju vedno iskali in našli sledi Božje navzočnosti. Bog nas vedno preseneča. On nas najde, ko se želimo skriti, vidi nas, ko mislimo, da je pozabil na nas. On nas vzgaja, pripravlja, kliče in pošilja. Predvsem pa: On nas ljubi, nas nosi na svojih rokah in nas vedno spremlja. Dragoceni smo v njegovih očeh.

Pogovarjal se je Klemen Ban.

Seme je pognalo v drevo

© Umberto Gamba

»Začenjamo veliko delo ... kdo ve, če to ni le začetek, če ni le seme, iz katerega bo vzknila velika rastlina, ... ki se bo razraščala in prinašala veliko dobrega.«

Pascual Chávez

To so besede, ki jih je don Bosko namenil svojim prvim misijonarjem, ko so 11. novembra 1875 odpotovali v Argentino. Kot fantje so prišli k njemu, on jih je z veliko ljubeznijo vzgajal, da bi postali animatorji in vzgojitelji svojih tovarišev. Za sabo niso imeli dolgotrajne vzgojne poti, pač pa so živeli ob njem in vdihavali ljubezen do življenja, veselje prijateljstva z Bogom, preprostost in globočino vsakdanje molitve, željo po trajni posvetitvi ubogim in zapuščenim mladim. Bili so prvi poganjki iz don Boskovega srca, seme, ki bo sposobno prerasti v drevo. To je salezijanska družina, široko gibanje, ki ga usmerja isti pastoralni in apostolski dinamizem: poslanstvo za mlade ne samo v Valdoccu, ampak tudi v oddaljenih deželah. Danes je salezijancev okrog 16 tisoč v 130 državah sveta. Don Boskove besede o razraščanju zasejanega semena so se uresničile. Da, seme je vzknilo in je rodovitno; pomnožilo se je in se močno razširilo. Salezijanska družina se je razrasla kot mogočno drevo z vedno več vejami.

Obilica salezijanskih ustanov

Salezijanci se danes zavzemajo za mlade tako, da jih spremljajo v njihovi krščanski in duhovni rasti. Don Boskova apostolska fantazija se v polnosti uresničuje v različnosti salezijanskih ustanov, ki skupaj dobro izražajo bogastvo salezijanskega poslanstva ter predstavljajo salezijansko služenje v določenem okolju, skladno s potrebami mladih. Don Bosko ni storil koraka, ni uresničil kake pobude, če ga ni pri tem vodil njegov osnovni poklic: delati za dobro mladine. V začetku se je zavzemal samo za fante, kmalu pa mu je Gospod dal razumeti, da mora začeti z enakim gibanjem v prid deklet.

Hčere Marije Pomočnice

Sočasno je v Morneseju na Monferratskem gričevju mlada Marija Dominika Mazzarello začela zbirati skupino mladih žena, ki so se posvečale dekletom tistega kraja. Želele so jih izučiti poklica in jih usmeriti na pot krščanskega življenja. Tako

je tudi za dekleta nastajalo okolje, kakršno je bilo za fante v don Boskovem Valdoccu. Trinajst let po ustanovitvi salezijancev je na drevesu salezijanske karizme zrasla nova veja: družba hčera Marije Pomočnice. Danes jih je nekaj čez 14 tisoč; z veliko vnemo in požrtvovalnostjo delujejo v vzgojnih in socialnih ustanovah, v misijonih, v ustanovah, ki dajejo poudarek promociji žena.

Salezijanci sotrudniki

A vse to ni bilo dovolj. Don Boskove sanje so bile neizmerne. Ni potreboval delavcev le za posvečeno življenje, ampak tudi takšne, ki so vtakani v živo tkanino družbe. In od tu njegova zamisel o sotrudnikih. Z vso preprostostjo se je razvila ta prva laiška veja drevesa salezijanske karizme. Zelo mu je bilo pri srcu, da bi vsi ti možje in žene bili sodelavci pri reševanju mladih. Danes je salezijancev sotrudnikov kakih 30 tisoč. S salezijanci (sdb) in hčerami Marije Pomočnice (hmp) so po svojem laiškem stanu deležni istega poslanstva in duhovnosti. Že za časa don Boska je seme bogato rodilo in pognalo prve veje velikega drevesa njegove »družine«. Ta rast pa je bila, tako kot je verjel tudi on sam, pod budnim očesom Marije Pomočnice.

Združenje Marije Pomočnice

»Marija je vse storila,« je rad ponavljal. Da bi bila hvaležnost in pozornost do nje vedno živa, je don Bosko začel z združenjem Marije Pomočnice, s še eno skupino salezijanske družine, ki je razširjena po vsem svetu. ■

© Drago Gačnik

***Slavite Gospoda, rosa in slana,
mraz in zima, slavita Gospoda.
Slavita Gospoda, sneg in ledovje,
noči in dnevi, slavite Gospoda.
Slavita Gospoda, tema in svetloba,
bliski in oblaki, slavite Gospoda.***

Dan 3,64–66

Salezijanska družina – družina s karizmo

Dragi molivci, častilci sv. Janeza Boska in salezijanski prijatelji! Leto 2009 je v Cerkvi na Slovenskem posvečeno mladini. Redovniki – salezijanci pa letos obhajamo 150 let od ustanovitve salezijanske družbe. Vrhovni predstojnik salezijancev Pascual Chávez nam je za leto 2009 ob tem častitljivem jubileju napisal posebno pismo – vezilo, v katerem razmišlja o tem, kako naj bi bila salezijanska družina (SD) danes v službi Božjemu ljudstvu, zlasti mladini.

Kaj se pravzaprav skriva za pojmom salezijanska družina?

Na to vprašanje najdemo najboljši odgovor v uradnem dokumentu *Listina občestva*, iz katerega bom povzel nekaj trditev.

»Z duhom, polnim veselja, in s čustvi ponižne hvaležnosti izražamo gotovost, da je don Bosko po Božji pobudi in po materinskem Marijinem posegu začel v Cerkvi izvirno evangeljsko izkušnjo.

Sveti Duh je v njem oblikoval srce, široko kakor peščena ravan

ob morskem bregu, in ga napravil za očeta in učitelja množice mladih ter ustanovitelja velike duhovne družine.

Pastoralna ljubezen, ki ima v Kristusu, Dobrem pastirju, svoj vir in svoj vzor, je bila za don Boska merilo življenja in delovanja, vzgojni in evangelizacijski navdih, molitev in misijonarski polet. V geslu Daj mi duše, drugo vzemi, je svojo ljubezen do Boga in do mladih povezal v eno« (LO 1).

Don Bosko se po svoji svetniški podobi z izvirnostjo uvršča med ustanovitelje redovniških ustanov v Cerkvi. On je sanjal o mladinskem in ljudskem poslanstvu mnogovrstnih razsežnosti. V široko gibanje je usmeril sile tistih, ki so bili deležni njegovega vzgojnega in odrešenjskega načrta. O tem priča čudovita rodovitnost salezijanske družine, ki je značilen pojav trajne živosti Cerkve.

Don Bosko salezijansko družino sestavljajo tri osrednje skupine: salezijanci, hčere Marije Pomočnice

in salezijanci sotrudniki. Za njihovo ustanovitev je don Bosko namenil svoj čas, moči, formacijsko in organizacijsko prizadevanje. Postale so nosilno jedro njegovega dela, poleg njih pa so v salezijansko družino povezane še številne druge skupine. On je tudi začetnik Združenja Marije Pomočnice.

Danes je v salezijansko družino vključenih 24 skupin, vsaj 30 jih je, ki delujejo v tej smeri, čeprav uradno še niso vključene in priznane. V Sloveniji živi in deluje, poleg omenjenih skupin, še svetna ustanova Don Boskovih prostovoljk. Gre torej za drevo z mnogimi vejami, med seboj različnih: so posvečeni, člani svetnih ustanov, laiki; nekateri delujejo na področju vzgoje, drugi v zdravstvu, drugi na področju člove-

kovih pravic ali na področju družbene obveščanja. Gre za duhovno gibanje, ki je sad Svetega Duha, ki ga navdihuje in ga ustvarja še naprej. Salezijanska družina ni nek za mizo narejen načrt, niti ni preprosto sad don Boskovega genija. Salezijanska pravila izrecno pravijo, da je to delo Svetega Duha, udejanjeno na materinsko priprošnjo Marije. To nam zagotavlja, da gre za nekaj karizmatičnega, to je Božji dar v službi Cerkve in sveta.

Salezijanska družina je torej skupnost krščenih in posvečenih, ki se z izvirnostjo lastnega daru dajo na voljo služenju poslanstva Cerkve.

Dragi molivci in prijatelji mladine, prosimo Gospoda, naj v letošnjem letu mladine obudi novih poklicev v salezijanski družini, ki bodo nadaljevali don Boskovo delo. Vse naj v novem letu spremlja obilen Božji blagoslov in varstvo Marije Pomočnice.

Ivan Turk
delegat za salezijansko družino

nameni molitve

JANUAR

Prosimo, da bi v letu, ki je posvečeno mladim, starejši razmišljali o tem, kako imeti po zgledu sv. Janeza Boska pozitiven odnos do današnje mladine.

FEBRUAR

Molimo za vse skupine salezijanske družine, da bi ostale zveste svojemu poslanstvu v blagor mladini.

MAREC

Prosimo Gospoda, naj obuja nove duhovne poklice v Cerkvi in v salezijanski družini.

© Guerino Pera, LDC

Sveta Marija prosí za nas

*Sveta Marija,
devica, učiteljica in mati!*

*Z neštetimi naslovi bi se mogli obrniti nate,
ker ti noben vidik naše človeške stvarnosti ni tuj.*

Sveta Marija,

*z vsem svojim bitjem usmerjena k Stvarniku,
pomagaj nam, da ne izgubimo prave smeri življenja
v tem v našem labirintu slasti,
porabništva in prepotentnosti.*

Sveta Marija,

*prijateljica in učiteljica,
stoj nam ob strani v trenutkih veselja in sreče,
da ne pozabimo, od kod pravo veselje in sreča izvirata.
Stoj nam ob strani v trenutkih bolečine in trpljenja,
da se ne obrnemo od Stvarnika.
Stoj nam ob strani v trenutkih življenjskih odločitev,
da se ne bomo odločali mimo Boga.*

Sveta Marija,

*toplo materinsko naročje za vsakogar,
ke tebi se zatekamo ob začetku tega leta.
Tebi izročamo svoje upe, želje, bojazni in strahove.
Ob tebi se čutimo varnejši in močnejši,
s teboj napori postajajo lažji.*

Sveta Marija, prosí za nas!

Besedilo: s. Marija Žibert

Anamarija Jakob

© Patricija Belak

Je članica skupine Tvoj glas, ki je na lanskoletnem festivalu Ritem Duha v Mariboru nastopila tretjič in že tretjič zmagala ter prejela prvo nagrado strokovne žirije za skladbo »Hočem«. Tako kot za skupino je to tretja nagrada tudi za Anamarijo, saj vedno vsaj delno sodeluje kot avtorica skladb. Lahko bi jo označili kot »ustvarjalni motor« skupine.

Prihaja iz 6-članske družine, v kateri so se ali se še vedno vsi člani ukvarjajo z glasbo. Njena mama je profesorica glasbenega pouka na eni izmed ljubljanskih osnovnih šol. Njena domača župnija je salezijanska župnija svete Terezije Deteta Jezusa na Kodeljevem v Ljubljani.

Bosko utripa v ozadju

Anamarija, imaš kar precej glasbene izobrazbe, pa tudi izkušenj. Kako to, da še nadaljuješ študij?

Ah, to je neka nadgradnja, kot specializacija. V Gradcu se učim predvsem praktične uporabe klavirja – kot pedagog ali korepetitor za pevce. To mi je bližje kot usmeritev za koncertnega pianista.

Kako vidiš svoje pedagoško delo v glasbeni šoli, ki jo zaznamuje salezijanski duh?

Poanta naše glasbene šole je super, čeprav učitelji nismo imeli kakšnega posebnega usposabljanja o don Boskovem preventivnem vzgojnem sistemu. Vedno znova pa poudarjamo, da je potrebno vzgajati, ne samo učiti. Potrebno si je vzeti čas za otroka. Don Bosko »utripa« v ozadju.

Kako se počutiš v svoji službi?

Imam srečo, da to, kar delam, ni samo način preživetja. To je ukvarjanje z mladimi. Že kot animatorica na župniji sem se naučila, da pri delu z otroki ne moreš stvari vedno speljati tako, kot si si zamislil. V glasbeni šoli nisi samo profesor. Ne zanima me samo notni zapis in zvok; tam je učenec, nekdo kot oseba, ki tudi mene potrebuje kot človeka. Super občutek je, ko otrok pride na izpit in igra, ti pa si misliš »saj nekaj pa sem ga naučil« in dobivaš nazaj tisto, kar si vlagal.

Don Boskov duh je torej »prisoten« v glasbeni šoli. Pa v tvojem življenju? Kdaj si se prvič srečala z njim? Kaj te pri njem najbolj navdušuje?

Najraje sem brala strip o njegovem življenju ... Doma smo imeli knjige,

Prvi Stična band je imel celo željo, da bi hodili po župnijah in navduševali, hkrati pa izobraževali mlade – kot premikajoča se glasbena za DRG. Ideja je, treba jo je prespati in domisliti. Ni neumno razmišljati ...

Trenutno skušam obujati in osvežiti stare komade.
»Vlij mi olja« je prav lep komad, samo smo se ga naveličali ...

prek katerih sem ga spoznavala, itak je v župniji vse povezano in prepleteno z njim. Ko sem začela hoditi v Dravljje – tam so jezuiti – mi ni bilo logično, da ga folk ne pozna ... Najbolj mi je všeč, da ... je bil »skuliran«, zaupal je! Njegov način zaupanja v mlade – ko jih je peljal iz zapora. In zaupanje v Boga. Kar gradil bo cerkev v čast Mariji Pomočnici, brez denarja! Halooo!

Omenila si, da si bila animatorka? Si še aktivna?

Na oratoriju sem bila animatorka že takoj po birmi, saj je primanjkovalo ljudi. Kaj kmalu sem se znašla med voditelji. Kot animator na župniji imaš vedno polne roke dela, če si le pripravljen sodelovati. Še zdaj sem aktivna. Lani sem bila med oratorijem na župniji že bolj kot varuška. Vodim pa mladinski zbor v župniji. Tukaj je polno glasbenikov in to sem si želela delati, tukaj se najdem.

Prvo soboto v februarju boš drugič zapored vodila združene otroške pevske zборе ...

Srečanje OPZ se mi zdi dobra ideja. Prvič sem bila sicer vržena v situacijo »zdaj pa plavaj«, a sem bila počaščena, da sem bila povabljen. Čeprav sem imela takrat in imam tudi za letos malo strahu, ker nisem izobražena za dirigiranje. A se pač zanesem nase in na občutek za vodenje zbora, ki sem ga tekom let dobila. Bi pa verjetno kdo gotovo znal in zmožel bolje.

Don Bosko je bil skuliran, zaupal je!

Poleg vsega naštetega se veliko ukvarjaš z duhovno ritmično glasbo (DRG). Kako se je začelo?

Z vabilom Tadeja (Horvata op. p.) v Dravljje, v začetku faksa. Tam sem

© Matjaž Knez

spoznala mladinsko mašo, polno novega naboja. Tadej je že takrat veliko pisal – od celotne maše do instrumentalnih aranžmajev. Najprej sem poslušala njegovo igranje, si pisala prstne rede nad notne zapise. Potem pa mi je postalo jasno, da se to ne dela tako, da se stvari pač odigrajo po občutku.

Pa prva prijava na festival Ritem Duha?

V Dravljah so bili ljudje, s katerimi smo ugotovili, da je »fajn tole špi-lat'«. In potem mi je Matija (Cergolj op.p.) na enem srečanju rekel, če imam kako skladbo, da bi se prijavi. Naprej se je dogajalo tako hitro ... Takrat marca, ko smo bili sprejeti na festival ... Takrat so se mi odprla vrata v glavi in povsod ... Morala sem kar napisati v dnevnik. Meni ni do takrat še nič "ratal", vsi so bili v klasični glasbi boljši ... Tako se je začelo, odprlo. V Stična bandu se je potem to širilo naprej in se še ...

Kako gledaš na »sceno« DRG v Sloveniji?

Mladi imajo danes mnogo boljši dostop do DRG. Stična jih navdušuje, ponudi jim nove komade. Mladi prek spleta že sami najdejo note in besedila, ni jim treba tiščati pod nos. Festival Ritem Duha dosega visok nivo, ki ga ne bi bilo smiselno spuščati.

ti. Bolje bi bilo razmišljati o srečanjih župnijskih glasbenih skupin, kjer bi se lahko predstavljali novinci. Še vedno je velik »Bum« – vidimo, da lahko to delamo in potem kar ustvarjamo. Je taka mala eksplozija, ko leti na vse strani. Ni vse urejeno, potrebuje svoj čas. Tudi samo poimenovanje se mora še prijati.

Je ustvarjanje in prepevanje DRG pogojeno z leti?

Ne, če lahko pojejo skladbe Rebelde 6 let stari otroci, potem naj tudi našo musko pojejo čim mlajši, da jim laufa v glavi, da znajo besedilo. Sporočila bodo že dojeli, saj jih še sami včasih ne dojemamo.

Pogovarjal se je Matjaž Knez.

© Matjaž Knez

Anamarijina glasbena izkaznica:

- akademska glasbenica, profesorica klavirja
- študentka na glasbenem konservatoriju v Gradcu
- profesorica na Glasbeni šoli Rakovnik
- organistka v župniji Ljubljana Kodeljevo
- zborovodkinja mladinskega pevskega zbora na Kodeljevem
- članica skupine Tvoj glas
- članica skupine Stična band

Od tega večera se bodo imenovali salezijanci

V letu 2009 obhajamo 150-letnico ustanovitve salezijanske družbe. Na teh straneh Salezijanskega vestnika zgodovinar salezijanec dr. Kolar odstira tančico časa in nam približuje začetke in razvoj don Boskove redovne družbe, ki jo je ustanovil z namenom, da bi nadaljevala njegovo delo reševanja mladih.

Bogdan Kolar

Preden je pri don Bosku dozorela misel na ustanovitev redovne skupnosti, ki bi nadaljevala njegovo delo, kar se je zgodilo decembra 1859, je že skoraj dvajset let deloval kot zavzet duhovnik turinske nadškofije. Bil je vključen v različne dejavnosti, ki jih je usklajeval takratni nadškof Franson. Kljub temu se je glas o njegovi ustanovi širil prek meja škofije, to je po Evropi in po svetu.

Don Boska spoznava Slovenija

Spomladi 1857 je osrednji slovenski cerkveni list Zgodnja danica v svoji rubriki Razgled po krščanskem svetu na široko poročal o misijonski akciji italijanskega duhovnika Nikolaja Olivieri, ki je v severni Afriki iz sužnosti odkupoval otroke ter jim pomagal na poti v Evropo. Tu jih je želel usposo-

biti in izobraziti za misijonarje med njihovimi rojaki. Manjše število odkupljenih otrok je prišlo tudi na Slovenko, kjer so našli zatočišče po raznih samostanih in pri posameznih dobrotnikih misijonskega dela. Ob tem pa je Zgodnja danica zapisala: »V Turinu je neki mož drugi Olivieri. Imenuje se don Bosko. V prvič si je z izdajanjem spodbudnih katoliških spisov lepe zaslugе za nebo pridobil; potem se mu je v serce smilila nevedna zapušena mladost, zlasti rokodelskih učencov, ki so vsim nevarnostim izverženi, in jih je začel ob nedeljah zbirati in učiti, jim tudi za nedolžin kratkočas skrbeti. Dobil je nekaj pomočnikov, in – do 3000 mladih se od njega napravljeniga podučevanja vdeležuje. Don Bosko se je jel tudi za sirote pečati,

namreč za otroke, ki so v koleri svoje starše zgubili, in ima zdaj deržino 150 otrok, katerim je on oče, in jim ve tudi živež najti. Je tedaj pravi Olivieri po svojem načinu.«

Izbral je 4 fante

Pričevanja iz pionirskih časov oratorija kažejo, da je zavzeto začel pripravljati svoje sodelavce po letu 1849, v času, ko se je razvijal predvsem oratorij in so se postavljala vprašanja glede njegove nadaljnje prihodnosti. Takrat je ob sebi začel zbirati mlade kristjane, ki bi mu lahko pomagali kot kateheti in voditelji v oratorijih. V njegovih spominih beremo, da je julija 1849 izbral štiri fante, ki jih je poučeval latinščino in jih povabil k sodelovanju. Od teh štirih je pozneje Jožef Buzzetti postal salezijanec pomočnik. Mladi so sestavljali skupino, kar je kazalo, da je imel z njimi določene načrte. Hkrati je našel nove možnosti sodelovanja za mlade, ki so prebivali v hiši ob oratoriju. V njihovem prostem času jih je povabil, da so sodelovali pri organiziranju oratorijskega življenja.

Prvi izrazi odobravanja

Konec septembra 1850 je don Bosko storil korak dalje. Papežu Piju IX. je poslal prošnjo, da bi vsem sodelavcem oratorija sv. Frančiška Saleškega v turinskem predmestju Valdocco podelil odpustek, če so ob redno opravljenih

- ▶ Pinadrijeva hiša, začetki salezijanske družbe
- ◀ T. Perko, Sv. Frančišek Saleški, olje, 2004

pobožnostih predano sodelovali pri delu za zapuščene mlade, ki so se zbirali v oratoriju. Kot odgovor je prejel prvi dokument s strani papeža, ki je bil naslovljen na »ravnatelja Družbe sv. Frančiška Saleškega«. Dokument je za don Boska pomenil prvi izraz 'odobritve' tako izvirne oblike dela za mladino kot skupine, ki je pri tem sodelovala. Podobno duhovno milost je papež podelil tudi sodelavcem oratorija Angelov Varuhov in sv. Alojzija, ki sta imela svoje prostore pri Porta Nuovi in v Vanchiliji. Prošnja papežu pa ima poseben pomen tudi zato, ker je don Bosko v njej prvič omenjal 'Družbo sv. Frančiška Saleškega'.

V istem letu je zaprosil nadškofa Fransonija za dovoljenje, da bi izprašal prej omenjene štiri sodelavce, preden bi jim podelil duhovniško obleko. Ta korak jasno kaže, da je don Bosko imel pred očmi njihovo pripravo na duhovništvo. Hkrati iz istega leta izvemo, da je voditelj valdoškega oratorija namenjal posebno pozornost mlademu Mihaelu Rui, ki je postal redni obiskovalec oratorijskih prireditev in v nadaljevanju postal eden don Boskovih najbolj zupljivih sodelavcev.

Don Bosko se je jel tudi za sirote pečati, namreč za otroke, ki so v koleri svoje starše zgubili, in ima zdaj deržino 150 otrok, katerim je on oče, in jim ve tudi živež najti.

Zgodnja danica, 1857

Na svečnico leta 1851, ko so tudi praznovali zunanjo slovesnost sv. Frančiška Saleškega, so štiri kandidati za duhovništvo v Pinardijevi kapeli v Valdoccu prejeli talar. Le dobro leto zatem (marca 1852) je nadškof Franson potrdil don Boska kot vrhovnega duhovnega voditelja za vse tri oratorije (duhovniki, ki so delovali v njih, so bili združeni v ohlapno 'škofijsko družbo za oratorije'). Doku-

ment je bil poseben izraz zaupanja don Boskovemu delu in ustanovi, ki jo je vodil. Na svoj način pa je hkrati pomenil potrditev takšnega načina delovanja in ustanove same.

Povezoval je sodelavce

Različni cerkveni dogodki so bili priložnost, da je don Bosko svoje sodelavce še bolj povezal, jim utrjeval zavest pripadnosti skupnosti in v njih krepil odgovornost za vzgojne naloge, ki so jih prevzemali. V soboto zvečer 5. junija 1852 je zbral skupino petnajstih, da jim je spregovoril o delu v oratoriju, v teku srečanja pa so sprejeli sklep, da bodo do maja naslednje leto vsako nedeljo opravljali pobožnost sedmih veselih skrivnosti Matere Božje. »Ob koncu pobožnosti bomo videli, kako smo se držali tega sklepa,« beremo v zapisniku srečanja. Poleg don Boska so tak sklep storili tudi Mihael Rua, Janez Cagliero, Janez Francesia, Angel Savio in Jožef Buzzetti, ki so leta 1859 bili ustanovni člani nove redovne skupnosti.

Se bodo imenovali salezijanci ...

Prelomni dogodek za prihodnost ustanove se je zgodil 26. januarja 1854, ko se je z don Boskom malo pred praznikom sv. Frančiška Saleškega srečala nova skupina; tokrat so bili v njej štiri. »Zvečer 26. januarja 1854 smo se zbrali v don Boskovi

sobi. Navzoči so bili don Bosko, Jožef Rocchietti, Jakob Artiglia, Janez Cagliero in Mihael Rua. Don Bosko nam je predlagal, da bi se s pomočjo Boga in sv. Frančiška Saleškega zavezali k praktičnemu izvrševanju ljubezni do bližnjega (to je predvsem v oratoriju), da bi pozneje lahko naredili obljubo in da bi nato, če bo mogoče in primerno, storili zaobljubo Gospodu. Od tega večera se bodo imenovali salezijanci tisti, ki so si ali si bodo izbrali ta poklic,« je v zapisniku o sestanku napisal Mihael Rua.

Negotove razmere in proticerkveno javno mnenje so don Bosku narekemale, da je bil zelo previden pri izbiranju izrazov, ko je svojim sodelavcem govoril o načrtih za prihodnost. Čeprav je šlo za leto preizkušnje, ki bi jo danes imenovali 'noviciat', don Bosko tega izraza ni uporabil. Zdelo se mu je bolj primerno, da je govoril o obljubi 'praktičnega izvrševanja ljubezni do bližnjega'.

Da je za skupino izbral ime 'salezijanci' po svetem cerkvenem učitelju, ni presenečalo nikogar. Vsi so vedeli, kakšno spoštovanje je don Bosko imel do ženevskega škofa Frančiška Saleškega in da je že več let pred tem pod njegovo zaščito postavil oratorij v Valdoccu in v njegovo čast zgradil cerkev. Cerkev je še danes poleg bazilike Marije Pomočnice duhovno središče vseh salezijanskih ustanov. ■

Svetniki ne padajo iz nebes

Kongregacija za zadeve svetnikov je 5. novembra 2008 izdala dokument nihil obstat: nič ne nasprotuje, da se za priznanje svetniškega življenja Andreja Majcna začne uradni postopek pred Cerkvijo, najprej v Nadškofiji Ljubljana, nato pa na zgoraj omenjeni kongregaciji svetega sedeža. Na teh straneh Salezijanskega vestnika nam bo Božji služabnik Andrej Majcen sam pripovedoval svojo življenjsko zgodbo.

Pripravil: Tone Ciglar

Kot vsaka človeška zgodovina tako se tudi moja začenja z drugimi: predvsem z očetom in mamo. Zato moram najprej spregovoriti o njih, ki jih je vodila Božja roka, saj je po njih Bog položil v mojo zibelko bogastvo milosti: naravnega življenja, božjega otroštva ter salezijanskega, duhovniškega in misijanskega poklica.

Moj oče

Moj oče Andrej Majcen (1880–1928) je bil sicer strog in zahteven, pri svojem delu vesten in natančen. Ljudem je pomagal

v njihovih stiskah ne glede na to, kaj je kdo bil, tudi ne glede na svoje zdravje. Njegova skrb so bili uboge sirote in revni. Mnogim je pomagal do pravice, mnoge sprte je spravil med seboj. V družbi je bil prijeten in povsod zaželen; vsi so hoteli biti njegovi prijatelji. Od pet do glave je bil narodnjak. Povsod me je hotel imeti s seboj in je bil name zelo ponosen. Vedno se je zanimal za vsako moje opravilo. Kadar je le mogel, me je obiskal. Vsakokrat, ko sem prišel domov, je pripravil majhen družinski praznik. Imel me je rad in je zame skrbel z vso očetovsko ljubeznijo. Velikokrat mi je položil na srce: "Andrej, bodi vedno z vsemi dober, pa ti v življenju ne bo nikdar žal!" Od njega sem podedoval delavnost in dobroto, ljubezen do ubogih in sirot, odprtost do vseh in nevsiljiv nastop. Čeprav me je usmeril v učiteljski poklic, je bil pozneje vesel in ponosen, da sem postal salezijanec. Posebej je častil sv. Terezijo Deteta Jezusa; vedno je nosil njeno svetinjico. Vedno se ga s hvaležnostjo spominjam.

Moja mati

Moja mati Marija r. Šlik (1884–1961) je bila mirnega značaja, ponižna in potrpežljiva, ljubezniva do vsakogar. Tudi trpljenje je ni vrglo iz tira, posebno, ko jo je življenje metalo sem in tja in je veliko trpela. Pa je našla pot, ki vodi skozi trpljenje k Bogu, ki je bil njena tolažba. Nikdar je nisem videl, da bi se jezila, nikdar nikogar ni obirala ali slabo go-

vorila; znala je potrpeti za ceno velikega zatajevanja. Vsak dan je bila pri eni ali več mašah, vsak dan je zmolila nič koliko rožnih vencev. Postila se je vsako sredo, petek in soboto. Spokornost je bila kar njena življenjska drža. Bila je zelo občutljiva za revne. Posebno med vojno, ko so bili časi pomanjkanja, je dajala ubogim, četudi je odtrgala od svojih ust. Sicer v svetu, pa je živela kot stroga redovnica, česar pa ni zahtevala ne od drugih ne od mene. Kot tretjerednica pri kapucinih v Krškem je zares živela Frančiškovega duha. Imela je svojega duhovnega voditelja. Bila je moja najboljša katehistinja, ki me je uvajala v molitev in v duhovnost. V pobožnosti je še kot redovnik nisem dosegel. Doma je imela v cveticah družinski oltar. Rada je brala pobožne knjige, posebej sv. Frančiška Saleškega. Zame je veliko vsak dan molila in žrtvovala, da bi me Bog in Marija ohranila na pravi poti. Pogosto mi je v skrbeh zame ponavljala: "Dragi Andrej, pa na Marijo nikar ne pozabi!" Od nje sem dobil osnove za redovno življenje. Ko sem postal redovnik, sva se pogovarjala tudi o redovniških in duhovnih rečeh, kakor nekdanj Monika s svojim Avguštinom. Čeprav sva bila pozneje daleč narazen, sva bila duhovno združena v Bogu. Vsi so rekli, da sem se vrgel po mami. Zelo je spoštovala moje mnenje in se znala pogovarjati, posebno ko sem bil večji. Bogu sem neizmerno hvaležen za dar matere. ■

ŽIVLJENJSKA POT ANDREJA MAJCNA

Rodil se je v Mariboru 30. septembra 1904. Vedno in povsod je izžareval Božje otroštvo, ki ga je prejel s krstom (1904) Mariboru. Bil je ponosen in goreč don Boskov sin, saj je postal salezijanec (1925) na Radni. Srečen je bil, da ga je Kristus poklical za svojega apostola, kar je postal po duhovniškem posvečenju (1933) v Ljubljani. Bogu je bil hvaležen za poklic Kristusovega blagovestnika, kar je postal z odhodom v misijone (1935). V ponižni pokorščini je sprejel dejstvo, da se je moral vrniti v domovino (1979).

Povsod, kamor je prišel, se je dal v službo ljudem, zlasti ubogim, še posebej mladim. S Kitajci (1935–1951) je bil Kitajec, z Vietnamci (1952–1954; 1956–1976) Vietnamec. Makao (1951–1952),

Hongkong (1954–1956) in Tajvan (1976–1979) so bile vmesne postaje v njegovem delovanju.

Zadnjih dvajset let (1979–1999) je preživel v Ljubljani na Rakovniku, kjer je bil duša misijonske animacije, duhovni voditelj mnogih duš v zakramentu spovedi ter misijonar na daljavo svojih vietnamskih sobratov. Umril je na Rakovniku 30. septembra 1999 in je pokopan na ljubljanskih Žalah med svojimi pokojnimi don Boskovimi salezijanci.

Vsi, ki smo ga poznali, smo prepričani, da je živel sveto življenje, do konca predan Bogu, srečen, da je lahko kaj dobrega storil drugim. Kakor ga je Bog poveljčal med nami v času življenja z izrednimi deli dobrote in ljubezni, tako naj ga sedaj poveleča pred nami po njegovi priprošnji za nas z izrednimi uslišanji, saj nas ima še vedno vse prisrčno rad.

▲ Božji služabnik Andrej Majcna, 1904–1999

MOLITEV

da bi Bog poveljčal
Božjega služabnika Andreja Majcna

Neskončno sveti Bog.

Tvoj zvesti služabnik Andrej Majcna,
misijonar na Kitajskem in v Vietnamu,
goreč salezijanec in duhovnik,
je z velikim žarom vsem
oznanjal evangelij,
še posebej ubogi in zanemarjeni mladini.

Na goro svetosti se je vzpenjal
z velikodušno dobroto in ljubeznivostjo
ter s posredovanjem tvojega usmiljenja
v zakramentu svete spovedi.

Prosimo te,
povelečaj ga pred nami na čast oltarja.

Pomagaj nam,
da ga bomo vneto posnemali
in tebe iskreno častili.

Po njegovi priprošnji
nas usliši v naših potrebah.
(Lahko vstavimo namen.)

**Naj bo tudi naše življenje
ena sama hvalnica tebi,
ki si slavljen zdaj in vekomaj.
Amen.**

S cerkvenim dovoljenjem, Nadškofija Ljubljana.
Datum: 17. 11. 2006, št.: 1923/06.

Prosimo, da o morebitnih uslišanjih sporočite na
naslov: Salezijanski inšpektorat (Tone Ciglar), Ra-
kovniška 6, 1000 Ljubljana, telefon: 041/317.318,
e-pošta: tone.ciglar@salve.si
Na istem naslovu dobite tudi vse informacije.

MISIJONSKA RAZSTAVA

V gradu na Rakovniku v Ljubljani je na ogled razstava o življenju in delu Andreja Majcna. Na ogled razstave vabimo skupine, za katere ob tem pripravimo ustrezno misijonsko katehezo, zato posebej vabimo višje razrede OŠ in učence SŠ ter drugo mladino.

Za obisk razstave se dogovorite: Tone Ciglar
Na Rakovniku vas z veseljem pričakujemo.

Vrata našega misijona so vam na stežaj odprta

© Fine Art Multimedia & Print

Pred dobrim tednom sem se vrnil iz Slovenije, kamor sem spremljal bolnega sobrata somisijonarja v Burundiju, g. Gustija Horvata. Vsi smo Bogu zelo hvaležni, da nam je uspel ta bratski podvig za dostojno zdravljenje v domovini dolgoletnega misijonarja.

Po dveh tednih deževne slovenske zime sem se urno vračal v misijon Rukago v zgornjem Burundiju na 1800 m visoki gričevnati planoti. Misijon, ki danes šteje že nad 60 tisoč duš, je med najbolj poseljenimi v deželi in temu primerno zaznamovan s prizkušnjami tretje najrevnejše dežele na svetu. Poleg dolgoletnega misijonarja Jožeta Mlinariča je na čelu misijona domačin salezijanec in bivši dolgoletni magister novincev.

Pred dobrim letom smo se skupaj s 17 katehisti korajžno vrgli na delo, da bi mogli čim bolje služiti našim preprostim župljanom in mladim ter blažiti vse posledice dolgoletne bratomorne vojne z vsemi posledicami.

Smo v Trubarjevih časih

Smo v prelomnih časih, saj se dežela končno odpira demokratičnim pridobitvam razvitega sveta. Predvsem obvezno šola-

► Prostovoljec med burundijskimi otroki

nje otrok je zagotovilo, da se rešimo načrtovane neukosti, ki ji je botrovala 40-letna vojaška oblast manjšinskih Tutsijev. Izgon čez 400 misijonarjev v nekaj mesecih v 80 letih to potrjuje.

Katoliška Cerkev, nosilka civilizacije burundijskemu ljudstvu, je bila vedno na udaru in trn v peti vsem diktatorjem. Sam sem prepričan, da smo na zelenih gričih Burundija v Trubarjevih časih. Velik izziv za misijonarje je danes v tem, da zastavijo vse moči za čim prejšnjo izgradnjo potrebnih šolskih prostorov, da bi zares vsi otroci šli v šolo in bi počasi zaprli katekumenate (tu so doslej dobili opismenjevanje in verski pouk otroci, ki niso mogli v redno šolanje) ali pa jih enostavno spremenili v šolske učilnice, kar že delamo. Samo na našem misijonu imamo čez 15 tisoč šolarjev.

Zato smo toliko bolj veseli, da se tudi Slovenija po posredovanju slovenske Karitas in Misijonskega središča Slovenije odpira našim načrtom in klicu "na pomoč". Naj povem, da je v našem misijonu vsak mesec rojenih od 150 do 200 otrok. Vsak mesec torej napolnimo eno slovensko šolo!

Kdo si bo pozlatil jesen življenja?

Naši misijoni bi bili veseli nekakšnega pokroviteljstva župnij v Sloveniji, če bi hoteli vsaj malo zadostiti potrebam. Gre za strokovno, gmotno in predvsem personalno podporo. To zaledje bi lahko storilo veliko dobrega prav na področju, kjer bi Afrika lahko vsaj nekoliko napredovala in kamor bi razviti svet najbolj smotno nalagal svojo pomoč. Koliko drobnih praktičnih opravil je v misijonu! Kje ste pogumni penzionisti ali mladi, izučeni v poklicu? Človeku je težko pri srcu, ko vidi nekatere zgolj za eksotično plat Afrike naravnane Slovence. Varnost na naših misijonih je v zadnjem času zagotovljena, prav

tako dostojna oskrba in komunikacijska sredstva. Gospod iz Flandrije je prihitel v novembru, da nam uredi račune, sredi januarja pride spet zidar Flamec, ki ne zna niti francoščine in se pogovarjava v nekakšni nemščini, vendar je strokovnjak v zidarstvu in "govori z delovnimi rokami". Že tri mesece. Oba sta vezana na družino, vendar hočeta še kaj več. Prvi pri 75-ih, drugi pri 71-ih! Večno zeleni paradiz življenja tisočernih bosonogih otrok z velikimi nasmejanimi očmi in ukaželnimi glavami. Kdo si bo pozlatil jesen življenja in jo podaril prihodnosti naših otrok?

Otrokom nudimo šole

Žarek sonca in upanja v to revščino: pred prazniki misijonska Karitas obdara naše sirote z vašimi darovi (200 dag fižola, milo in manjokova moka) za dostojnejši božični obrok. To so obliži dobrote, ki ne pozna meja in nam jo posredujete iz domovine. Otroci v preštevilnih družinah bi potrebovali več pomoči. Sedaj le krpamo za golo preživetje in smo povsem odvisni od dobrega vremena in žetve ter vaše dobrote. Toda če te otroke oropamo šole, smo jih opisali in oropali človeškega dostojanstva in temeljnih pravic. Daleč? 8 ur z letalom iz Trsta do Bujumbure! Kje je to? Tam, kjer sta Jože in Danilo. Vrata

našega misijona so vam na stežaj odprta! Stopimo skupaj za novo upanje burundijskega otroka!

Prisrčno vas pozdravlja
Danilo Lisjak; naslov v uredništvu

kerečev sklad

Za salezijanske misijone in misijonarje ter za stroške v pripravi postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna ste od 22. oktobra do 24. decembra 2008 darovali:

Bezek D., Boršič L., Burja V., Cesar S., Čeferin M., Hribar V., Hribernik P., Jernejčič J., Kališnik J., Kotnik Š., Krajnc M., Kržišnik Z., Kužnar T., Macerl I., Maučec N., Meglen I., Meglen J., Merzel N., Mihelčič M., Mivšek F., Oblak A., Paller A., Puc M., Rous H., Savšek T., Strniša A., Šenk M., Šerbak Z., Štuhec F., Trstenjak J.M., Turuk P., Urbanija L., Verbič D., Zaletelj V., Željko M., Žitnik R.M. in nekateri neimenovani dobrotniki.

*Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijanskega vestnika (gl. str. 2) s pripisom "MIS".
Vsem iskren »Bog plačaj!«*

Moč glasbe sredi surovega sveta

Pred božičem sta v naši cerkvi na Rakovniku izzvenela dva čudovita božična koncerta: naše glasbene šole in rakovniškega župniškega pevskega zbora. Zares, petje in glasba človeku dvigata duha, lahko bi celo rekli, da sta glasba in petje lahko tudi pot do Boga.

Na slavnostni prireditvi ob 10-letnici glasbene šole (3. 11. 2008) je spregovoril predstojnik slovenskih salezijancev dr. Alojzij Slavko Snoj in med drugim dejal: »Z don Boskom smo prepričani o pedagoški moči glasbe; o njeni preventivni pa tudi kurativni in celo terapevtski moči sredi surovega sveta. Glasba je čudovito sredstvo za zdravo rast mladih osebnosti: v njihovem celostnem bitju in žitju, v harmoniji in duševnem ravnotežju, v veselju pri odkrivanju duhovnih prostanstev.

'Slavi, moja duša, Gospoda in ne pozabi nobene njegovih dobrot!' (Ps 103,2). Tako se zahvaljujemo Bogu za desetletno poslanstvo Glasbene šole Rakovnik, za darove modrosti, srčnosti in moči voditeljev in glasbenih pedagogov! Bog povrni vsem dobrotnikom in dobrotnicam. Zahvala gre staršem in vsem mladim članom glasbene šole za zaupanje, ki ga izkazujejo svojim mentorjem in profesorjem. Zahvala vsem sedanjim in nekdanjim mentoricam in mentorjem, profesoricam in profesorjem, voditeljem in ravnateljem – s čestitkami in najboljšimi voščili za prihodnost.«

Najlepše darilo ob 10-letnici delovanja glasbene šole na Rakovniku je bil sklep inšpektorialnega vodstva ter odobritev vrhovnega vodstva salezijancev v Rimu, da lahko nekdanje župnišče na Rakovniku preuredimo za potrebe delovanja naše glasbene šole. Narejeni so projekti obnove, oktobra smo z možmi

© Mirko Anželj

iz rakovniške župnije pripravili prostore za začetek gradbenih del, 3. decembra pa je bila z gradbenim podjetjem podpisana pogodba za obnovo in začela so se dela. Gradbišče je ograjeno, obnovitvena dela potekajo že ves mesec decembra, končana pa naj bi bila do konca junija leta 2009. Že sedaj se veselimo, da bomo lahko jeseni l. 2009 začeli s poukom glasbene šole v novih obnovljenih prostorih. Hvaležni smo vam za vse: za vašo božična voščila, za vaše molitve, za vaše simpatije in za vaš sleherni dar, ki nam ga namenjate za razne namene: za obnovo rakovniških stavb (sedaj zlasti glasbene šole), za misijone, za Salezijanski vestnik, mašno zvezo, za svete maše ipd.

Naj vas v novem letu 2009 spremlja obilen Božji blagoslov in varstvo Marije Pomočnice.

Janez POTOČNIK
ravnatelj Salezijanskega zavoda Rakovnik

▲ **Koncert ob 10-letnici Glasbene šole Rakovnik, 25. 11. 2008**

sklad rakovnik

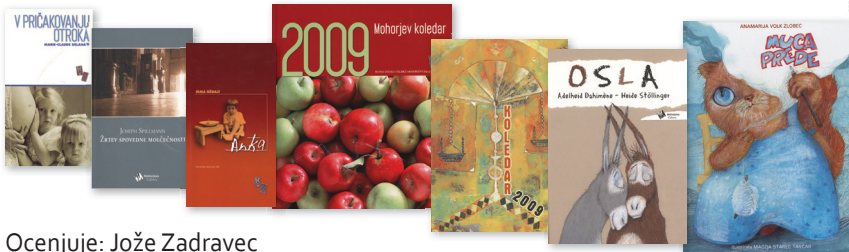
Za obnovo Rakovnika (zlasti za obnovo prostorov glasbene šole) ste od 22. oktobra do 24. decembra 2008 darovali:

Balažič V., Bartol A., Bebar V., Berčič O., Berkopčevi, Brega Zupančič S., Brezavšček R., Čeferin M., Černe S., Černigoj M., Demšar F., Demšar J.A., Dobrovoljc D., Ferkolj L., Francelj d.o.o., Furlan I., Gaber J., Gale M., Godnič V., Grebenc M., Gregorčič M., Gyergyek M.D., Hočevar D., Hribar V., Hribernik P., Igljič A., Iskra I., Ivkovič L., Jager E., Jančkovič A., Japelj B., Javorškovi, Jerman A., Jernejčič J., Jeršin D., Kačičnik K., Kališnik J., Kobal I., Kos M., Koselj T., Košir A., Kotnik Š., Kozinovi, Kramar M., Kranjc T., Krek M., Kurinčič B., Kužnar T., Lesar F., Levstek M., Levstik S., Lubej A., Lukan M., Majerič S., Marinič J., Marinko M., Mazi Z., Meglen J., Mejaš M., Meža I., Mihelič N., Mikec M., Mikličević, Milavec L., Nagode M., Novak F., Oblak B., Obreza J., Ocvirk I.V., Osovnikovi, Osredkar M., Paller A., Pečakaj K.M., Pečnik J., Perčič F.T., Perne A., Perušek M., Petrič A., Pevec E., Podgornik M., Podržaj F., Potočnik A., Potočnik M., Prhavic J., Prosen Š., Q Techna, Rematon, Rihar A., Roblek H.J., Rozoničnikovi, Savšek T., Skok P., Snoj F., Stare I., Starman T., Strašek P., Strožič A., Šeligo J., Šerbak R., Šerjak S., Škulj A., Šolar A., Štuhec F., Švara M., Taljat N.U., Tekavec M., Trdan N., Trtnik K., Turk A., Urbanija L., Urbanija S., Urleb M., Vidmar M., Vrbanič M., Vukan M., Vukšinič J.S., Zajec V., Zaleznik M., Završček M., Zavolovškovi, Zelič M., Zorko T., Zupančič M., Željko M., Žibert P., Žitnik I.V., Žitnik R.M., Žmavc M., Žnidaričević, župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki. **Bog povrni!**

Svoj dar lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:
**Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana
SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06**
Pri nakazilu na račun kot namen navedite **RAK**.

»Aleksander, Cezar, Karel Veliki in jaz smo ustvarili imperije. Toda na čem smo postavili svojo genialno stvaritev? Na sili. Jezus Kristus pa je svoje kraljestvo zgradil na ljubezni. Ta trenutek bi bilo zanj pripravljenih umreti milijone mož.«

Napoleon Bonaparte, citat iz knjige »Bog, ljubezen in vse drugo«

Ocenjuje: Jože Zdravec

Koledarji 2009

Tri MOHORJEVE družbe:
Celje, Celovec, Gorica

Koledarji so ogledalo družbenega, kulturnega in verskega dogajanja med našimi rojaki doma in po svetu. V prvem delu je skrbno urejen koledarski del, ki ga krasijo izvirne barvne fotografije z motivi narave ali likovne umetnosti (Celovec, Gorica) ali spremljajo koristni napotki vrtnih opravil (Celje); sklop sklepajo razne druge zanimivosti (prim. cerkveni in državni prazniki, astronomski dogodki, grbi slovenskih škofij). V osrednjem delu koledarjev je široka in izbrana panorama aktualnih tematskih sklopov, dogodkov, jubilejev ter pomembnih osebnosti včeraj in danes (zaslužnih za narodovo kulturo, nagrajevanih za življenjsko delo), o čemer pišejo vidna domača in zamejska slovenska peresa. Ne manjka tudi leposlovnih prispevkov (vsaj za ščepec jih je v vsakem koledarju – proznih in pesniških). Kako se ohranjajo in živijo in delajo in načrtujejo založbe treh Mohorjevih družb, slikovno in besedilno predstavlja sklopni del koledarja z naslovom »Kronika«.

Bog, ljubezen in vse drugo

Roy McCloughry, prev. Petra Volovšek,
MOHORJEVA družba, Celje

Zelo vabljivo branje! Tako, ki leže na dušo – in to vsak dan, od jutra do večera. V posebnih barvastih okvirjih se vrstijo strnjena besedila, ki so v špiči določenega razmišljanja; ta še posebej pritegujejo bralčevo radovednost. Izvedenec za etiko in socialno teologijo (Univerza v Nottinghamu) poučuje bralca, kako

sebe sprejemati takšne, kakršni smo, kako razumevati svoje razmerje do Boga, kako od pomoči revščini po svetu in uveljavljati človekove pravice, kako delati za mir v svetu.

V pričakovanju otroka

Marie-Claude Delahaye, sl. Igor Mihael
Ravnik, MOHORJEVA družba, Celje

»Vodič za nosečnice« je podnaslov priljubljenega svetovalnega priročnika, ki ga je zapisala ugledna znanstvenica na pariškem inštitutu Pierre et Marie Curie. V sklepu razveljavljivega vodiča so zapisane besede: »Za vami je čarobna dogodivščina: devet mesecev nosečnosti, ki ste jih pravkar preživeli, je storilo svoje. Zdaj ne boste nikoli več takšni, kot ste bili pred tem. Otroku ste podarili življenje in zdaj ste za to življenje odgovorni. Dojenček je ob vas in svojo vlogo ob njem ste pravkar nastopili. Fantastično vlogo, otroka boste vzredili in vzgojili. Veliko se pogovarjajte z njim. Nikoli ne zamudite priložnosti za pogovor. Na ta način spodbujate njegovega duha, a to ni vse. V letih skupnega življenja se bo med vama ustvarila popolna vez zaupanja in bližine.«

Žrtev spovedne molčečnosti

Joseph Spillmann, prev. J.P., MOHORJEVA družba, Celovec

Recimo, da je to kriminalka. Tem bolj je verjetno, ker jo piše znameniti švicarski jezuit Spillmann. Francoskega župnika so obsodili na smrt pod giljotino, potem pa so ga vendarle pomilostili na dosmrtno kazen – na prisilno delo na otoku v Tihem oceanu. Župnik je poznal pravega moralca, ki je v nje-

govi spovednici sam priznal svoje zločinsko dejanje. Zgodba nam hoče povedati, kako daleč seže spovedna molčečnost, ki duhovniku nalaga, da za ceno smrti molči o vsem, kar mu spovedanec zaupa. S tem molkom je izpostavil v nevarnost svojo čast in celo svoje življenje. Njegova žrtev ni bila zaman. Ko se je spet znašel v cerkvi, je bila ta do zadnjega kotička polna.

Anka

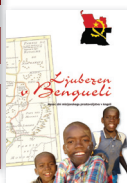
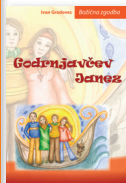
Irma Ožbalt, Slovenske večernice 158,
MOHORJEVA družba Celje

Svojo zgodbo pripoveduje Marinčičeva Anka. Na zavihku knjige je med drugim zapisano: »Takoj po okupaciji so me starši odpeljali v Ljubljano, kjer sem nadaljevala šolanje na poljanski gimnaziji. Septembra 1941 so starše izselili v Slavonijo. Z bratom sva ostala v Ljubljani, počitnice pa sva preživljala pri teti v Žužemberku. Po četrtem razredu gimnazije sem se vpisala na učiteljske, vendar sem bila jeseni 1945 izključena s pojasnilom, da s svojim katoliškim prepričanjem ne morem postati učiteljica. Brat je bil po vojni ubit. Jeseni 1946 mi je prof. Dora Vodnikova omogočila ponovni vpis na gimnazijo. Po maturi sem se vpisala na univerzo, na slavistiko, diplomirala sem jeseni 1952 iz slovenskega jezika in književnosti ter angleškega jezika in književnosti. Leta 1957 sem se poročila in odšla v Sydney, v Avstralijo. Tam sem ostala pet let, potem pa sem se z družino vrnila v Maribor. Leta 1966 sem se preselila v Kanado, v Montreal.«

Osla

A. Dahimene / H. Stoellinger, prev. Fr.
Maršič, MOHORJEVA družba, Celovec

Stara osla sta se pripravljala na svojo srebrno poroko. Skupaj sta preživela že polovico svojega zakonskega življenja – in skupaj sta naredila tudi veliko »oslarij«. Ob duhovitih risbah in izvirnem besedilu je bralec presenečen, koliko človeške modrosti je v tej pripovedi. Skupno življenje se jima je zdolgočasil, zato sta iskala druge rešitve – poti v prvotno zaljubljenost pa vendar ni bilo; ugotovila sta, da se oba še najbolje počutita, če sta sama. Veliko »oslarij« sta počela v življenju, stalnica pa je bila ta, ko bi morala prečkati kakšno cesto, sta sredi poti noge uprla predse in nobena sila sveta ju ni mogla premakniti z mesta.

Tu moj je podpis

Jože Zadavec, Izbrani zapisi mojim sopotnikom od včeraj za danes in jutri

Na skoraj 500 straneh (osem poglavij) avtor umešča veliko pripovednih enot: spoznanja, doživetja, nagovore, srečanja, meditacije, črtice, refleksije. Vse sporočilne enote so spontano nastajale na njegovi prehojeni poti (30 let katoliški časnikar, 35 let gimnazijski profesor, mentor študentskih skupin in kulturnih večerov). V spremni besedi je koprski pomožni škof dr. Jurij Bizjak med drugim zapisal: »Glavni nosilec vseh pripovedi je cerkveno leto s svojima dvema stebroma: z božičnim drevescem in velikonočno svečo. Vzdolž te osi in okrog teh dveh stebrov se v različnih razdaljah in krogih razporejajo nagovori in premišljevanja, zapisi in razprave o glavnih vprašanih človeškega življenja, kot so: vera in upanje in ljubezen, rojstvo in smrt in vstajenje, življenje in trpljenje in veselje, usmiljenje in odpustanje in spreobrnjenje, umetnost in ustvarjanje in svoboda ... V senci tega drevesca in v luči te sveče se pisec čuteče in ljubeče srečuje z dolgo lestvico vseh svojih sogovornikov. Božično drevesca prerašča v drevo nebeškega kraljestva, ki daje zavetje mnogoterim pticam neba, da prebivajo na njegovih vejah, velikonočna sveča pa postaja svetilnik nebeške prestolnice, ki kaže pot vsem narodom, da kralji prinašajo vanjo svojo slavo in čast.«

Marijanski koledar 2009

Marjan Smerke (foto), Marko Suhoveršnik (oblikovanje)

Toplo nas nagovori: dvanajst podob Božje matere Marije, ki se nahajajo v kapelicah raznih slovenskih krajev (Podklanec, Rove, Laznica, Dobro Polje, Okroglice, Grabonoški Vrh ...). Podobe spremljajo tudi verzi iz duhovnih popevk sodobnih domačih avtorjev (p. Janez Ferlež, Franc Juvan, Gregor Černe, Aleš Traven, Matjaž Knez, Tadej Sadar ...). Koledar nas v celoti (izbor barv, preglednost, informativnost) razveseljuje, pristrčno, domače, slovensko nagovori, še predvsem ko ga zagledamo na steni naših domov.

Misli za vsak dan v letu 2009 je miniaturni koledar za vse dneve, s svetopisemsko duhovno mislijo, utrinki iz Kempčanove Hoje za Kristusom in razlagalnimi prebliski, ki poskušajo osvetliti kristjanove drže v vsakdanjem življenju. Na zadnjih straneh je še pregleden seznam knjig (s strnjeno predstavitvijo), ki so izšle pri založbi SALVE. Koledarček je pripravil Branko Balažič, župnik na Trsteniku.

Godrnjavčev Janez

Ivan Grandovec (besedilo), Tina Rus (risbe)

Božična zgodba iz naših tal, pristrčno in toplo diha iz naših domov, orošena z vsem tistim, kar je značilno za kristjanovo doživljanje božičnih praznikov. »Sedaj, po zakramentu svete spovedi, sem kar nekaj kilogramov lažji. Že od rane mladosti, ko sem kdaj pa kdaj sedel v očetovem naročju, se nisem počutil tako varnega.« Pri Godrnjavčevih so dneve pred božičem postavljali jaslice in božično drevesce, na sveti večer so molili in brali, mama in sestra pa sta poskrbeli tudi za dobre jedi, kot se spodobi za največji praznik v letu.

Ljubezen v Bengueli

Marko Suhoveršnik (besedilo), H. Belak in L. Hanov (foto)

»Mesec dni misijonskega prostovoljstva v Angoli.« Pripoved srca in duše po doživetjih, ki se ga je globoko dotaknilo življenje med preprostimi ljudstvom. Z uvodnim utrinkom Marko pokaže na celoto pripovedi. »Po preživetem mesecu v Bengueli nisem mogel zadržati solz veselja in sreče ob novih prijateljih, mladih in otrocih. Kako čudovita je salezijanska karizma, ki preko sester salezijank cveti v Centru Lavra Vikunja.« Svoje bogate izkušnje in globoka doživetja poveže Marko s sklepnim stavkom: »Bilo je lepo, preveč, da bi mogel takoj strniti vse vtise in doživetja, a baterije so polne ...«

PRIPRAVA ZA TISK - ZALOŽBA - VIDEO - TRGOVINA

Rakovniška 6 - Ljubljana - 01 427 73 10 - info@salve.si - www.salve.si

trgovina je odprta vsak delovni dan 8.00–18.00 - ob sobotah 8.00–13.00 ter ob romarskih shodih

Moj oče Zorko

Marija Ščuka Kerže, MOHORJEVA družba, Gorica, zbirka »Naše korenine«

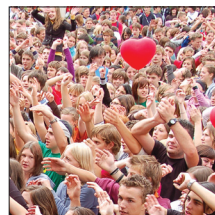
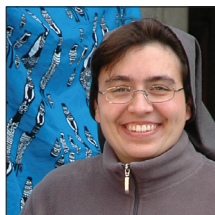
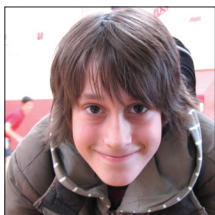
Na osnovi spominov in pričevanj ter novih arhivskih virov je Marija Ščuka Kerže – skupno z izborom Pisem iz zapora – približala lik svojega očeta Zorka Ščuke; poleg vznemirljivega in čustveno nabitega branja pomeni nov izziv k spoznavanju nelahke in zapletene preteklosti. Na čelu zgovornega pričevanja je poučno geslo pesnika Srečka Kosovela: »Ne, jaz nočem še umreti, / saj še sije zlato sonce, / saj mladost me drzna spremlja, / saj so cilji še pred mano; / ne, jaz nočem še umreti.« Kaj vse izvemo iz preteklosti našega primorskega ljudstva!

rajni

naročniki Sal. vestnika,
člani Mašne zveze
in molivci za duh. poklice

Antončič Nežka, Vrhnika
Bizjak Marija, Škofja Loka
Böhm Edmund, Ljubljana – jezuit. duh.
Braz Anica, Srpenica
Cvetko Vida, Dravograd
Debec Marjan, Grahovo
Golja Angela, Mala Nedelja
Gračner Jože, Luče ob Savinji – duh.
Grom Ivanka, Vrhnika
Kotnik Terezija, Stari trg pri Ložu
Kranjc Marija, Vojnik
Krek Albina, Poljane
Kukanja Bernarda, Sežana
Lešnjak Bernarda, Vrhnika
Maretič Frančiška, Ljubljana
Mavrič Marija, Ilirska Bistrica
Mikolič Rozalija, Ljubljana
Obreza Marija, Begunje pri Cerknici
Oven Marija, Lj. Dobrunje
Pečovnik Štefka, Radlje
Perčič Vinko, Trstenik
Peric Marija, Komen
Peterlin Vida, redovnica
Podržaj Frančiška, Špital na Koroškem
Ravnikar Antonija, Izlake
Rozman Marija, Žabnica
Šega Antonija, Loški potok
Skornšek Ivanka, Šmarje pri Jelšah
Slapnik Marija, Bočna
Toth Angelca, Spodnji Ivanjci
Turk Štefka, Retje
Turšič Julka, Begunje pri Cerknici
Vasle Marija, Polzela
Virant Jože, Boštanj
Vollmaier Pavla, Remšnik
Žabot Julijana, Razkrižje,
mati salezijanca
Zakrajšek Ela, Velike Lašče
Zavratnik Cecilija, Ljutomer
Žižek Marija, Dokležovje

Prizadevajmo si, da iz salezijanske družine
napravimo široko gibanje za rešitev mladih.

© III Bollettino Salesiano

monsinjur Chinnappa Malayappan

Nadžkof nadškofije Madras (Chennai) – Mylapore, Indija, od l. 1993. Salezijanec, ki si je izobrazbo pridobival na Salezijanski univerzi v Rimu.

Beseda, dve, o vaši nadškofiji.

To je škofija, kjer je bil škof msgr. Mathias, eden prvih italijanskih salezijancev, ki je prišel misijonarit v Indijo. Nadškofija šteje 350 tisoč katoličanov, vseh prebivalcev pa je 8 milijonov. 12 % prebivalcev je muslimanov, 2 % protestantov, drugi pa so hindujci. Imam 150 škofijskih duhovnikov, 240 redovnikov in kakih 1500 redovnic.

Kakšen je položaj mladih?

Velik problem mladih je pomanjkanje dela. Salezijanci so organizirali nekakšen informacijski center, da usmerjajo in podpirajo tiste, ki iščejo prvo zaposlitev. Mladi so zelo religiozni. Hinduizem, daleč najboljše, je vera z močno duhovnostjo, ki ima na generacije mladih močan vpliv: zbuja čut za Boga, spoštovanje do staršev in starejših, čut za družino.

So kristjani v dobrih odnosih z državo?

Sedaj da. Tudi zato, ker so pri zadnjih volitvah verske stranke sklenile sporazum z namenom, da ne bi bile več diskriminirane in da bi njihov glas štel kaj več v življenju družbe. Prav to združenje je zmagalo na volitvah.

Kakšni so odnosi z islamom in hinduizmom?

V Tamil Nadu živimo v miru in vlada medsebojna toleranca.

Katere so glavne prioritete v vaši nadškofiji?

S škofijskim pastoralnim svetom smo uvideli potisnjenost ljudi na rob in revščino za prednostno nalogo v našem delovanju. Daliti (ljudje zunaj kaste) so del družbe, ki jo je vsekakor potrebno reševati. Na to prednostno nalogo je postavljen škofijski pastoralni načrt.

Vam država kaj pomaga?

Financira projekte zavodov in šol, če imajo med vsemi svojimi učenci 50 % revnih in odrinjenih na rob družbe. To ocenjujemo za izjemno dobro pobudo.

Indija je v neverjetnem vzponu. Katera panoga najbolj vleče naprej?

Področje tehnologije in informatike. Res je: imamo celo vrsto informacijskih inženirjev, ki nimajo česa zavidati svojim velikim kolegom z Zahoda, Evropejcem ali Američanom ali drugim. V tem je tudi naše upanje za prihodnost.

NERESNICA

"Resnično staro gotsko pohištvo!" je rekel trgovec z umetninami stranki, ki se je zanimala za nakup dragocenega pohištva. "Niti besedice mu ne verjemite!" se je oglasil lesni črv, ki je prilezel iz luknje v pohištvu. "Jaz še polnoleten nisem!"

MISEL NA BOGA

"Jožek, si danes kaj pomislil na Boga?" vpraša katehet pri verouku. "Seveda sem! Pred kosilom sem mami rekel: O moj Bog, spet to zelje!"

STVARNIK

"Le kdo te je ustvaril, ljubi otrok?" reče župnik. "Prvih pol metra Bog, drugo sem pa sam zrastel!" reče navihani Mihec.

Rešitev križanke SV 6/2008 GORIČE

	RESTAVRA REKLA	ČISTILNA POSTREŽ POJAD	ACEM (OZ) POTRICA AFRE	STIL MAGAZ KAKI	SALES JANSI VETNIK	OPREMA MAGAZ J ENER	GORILA MAGAZ PUNCA	STANCI SICILIA ANGELA	ŠARVA PUNCA SAR	
SLAVNA PUNCA SAR	L	A	P				S	U	L	U
SLAVNA PUNCA SAR	A	F	O	R	I	Z	E	M		
SLAVNA PUNCA SAR	K	E	N	O	Z	O	I	K		
SLAVNA PUNCA SAR	G	O	R	I	Č	E		C	A	
SLAVNA PUNCA SAR	O	T	I	E	R	I	E			
SLAVNA PUNCA SAR	G	R	I	M	A	S	A	E	S	S
SLAVNA PUNCA SAR	L	O	T	O	T	E	S	N	O	T
SLAVNA PUNCA SAR	O	P	O	R	A	R	T	E	Z	
SLAVNA PUNCA SAR	R	O	A	H	O	A	N	E	R	A
SLAVNA PUNCA SAR	I	T	A	A	P	A	T	I	T	
SLAVNA PUNCA SAR	J	E	R	E	B	I	K	O	V	I
SLAVNA PUNCA SAR	A	C	E	R	S	E	R	O	L	O

geslo križanke

pošljite do 13. februarja 2009 na uredništvo Salezijanskega vestnika. Po navadni ali elektronski pošti. Izžrebali bomo 5 nagrajencev.

- nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej.
- nagrada:** knjiga J. Zadravca, Pod tvojim varstvom.
- nagrada:** knjiga J. Zadravca, Tu je moj podpis (Salve).
- nagrada:** knjiga D. Maggi in drugi, Tudi šport ima dušo (Salve).
- nagrada:** rakovniška knjižica: Jože Andolšek, Afrika živi v naših srcih.

				SESTAVILA M. N. K.	SLOVENSKI SKLADATELJ BENJAMIN	INFEKCIJA RANE, POGOSTO SMRTNA	GLAVNO MESTO GRČJE	SALEZI- JANSKI VESTNIK	NEMŠKA SMUČARKA MARTINA	DROBNIČ IVAN	FRANCOSKA IGRA S KARTAMI	PRIVRŽENEC NACIZMA	
				UMETNIŠKO IME IDE KRAVANJA ??? RINA				PARADIŽ, RAJ					
				SKUPINA PETIH OSEB									
				PISMENO POTRDILO RIM. BOGINJA JEZE							1. IN 3. ČRKA ABECEDE IKRAVEC, AFNENEC		
								ČOPASTI PAPAGAJ PALICA, FIŽOLOVKA					
SALEZI- JANSKI VESTNIK	ŠTUDENT IRANISTIKE	ŠPORTNI VADITELJ AM. IGRALKA AVA						EST. PEVEC GEORGIJ AM. IGRALKA UMA					
REKA V JU- ŽNI AMERIKI (PRITOK RE- KE PARANA)						ŠPORTNIK MESTECE V TURČIJI							
FORMAT STISNJE NE DATOTEKE			NEZAVEDNI DEL OSEBNOSTI PO FREUDU	SEKTA V PANDŽABU IBSENOVA DRAMA						POLDRAG KAMEN, VRSTA KALCEDONA	PISMENA OPOMBA, OPAZKA		
AMERIŠKI IGRALEC ALAN					DEVETI, OD SONCA NAJ- BOLJ ODDA- LJEN PLANET								
NOVAK DŽONI		SOLMIZA- CUSKI ZLOG JUDOVSNI KRALJ			NOG. VRATAR EDWIN VAN DER ŽOGA IZ IGRIŠČA			JAPONSKA IGRA MESTO NA FINSKEM					
HRVAŠKA NAFTNA DRUŽBA			EGIPČ. BOG SONCA AMON TONE PAČNIK				NEM. KIPAR CONRAT ENAKI ČRKI						
KAR JE SESTAVLJE- NO IZ VEČ ELEMENTOV													
NEUMNNEŽ, BEDAK, TEPČEK				ZNAČILNOST TAJNEGA									

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: **Janja Bak**, Bevke 103, 1358 Bevke.
- nagrada:** knjiga J. Zdravca, Pod tvojim varstvom (ob 50-letnici župnije Rakovnik): **Anica Šeško**, NHM 21, 8290 Sevnica.
- nagrada:** knjiga T. Bosca, Svetle zvezde salezijanske družine (Salve): **Leon Perko**, Bevke 9 a, 1358 Bevke.
- nagrada:** knjiga D. Maggi in drugi, Tudi šport ima dušo (Salve): **Andrej Kirn**, Glonarjeva 8, 1110 Ljubljana.
- nagrada:** knjiga Življenjepisa Dominika Savia (Salve): **Luka Gorenjec**, Na Jelovo 4, 1433 Radeče.

V VERŽEJ na oddih

V penzionu Mavrica*, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržeju, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.**

V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite, skupni prostori in igralnica pa nudijo možnost medsebojnega druženja.

DOBRODOŠLI!

Penzion Mavrica

Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej

Tel: 02 588 90 60 | GSM: 051 370 377

penzionmavrica@siol.net

www.marianum.si

Postne duhovne vaje za mlade

BLED: 27. februar – 1. marec

VERŽEJ: 6.–8. marec

CERKNICA: 13.–15. marec

POHORJE: 20.–22. marec

Info in prijave: Marko Košnik, Jože Vidic

DUŠA – Duhovna šola za animatorje

Program za udeležence in za druge mlade iz Salezijanskega mladinskega gibanja (Uskovniški tedni, postne duhovne vaje, oratorij, bivši gimnazijci in animatorji Želimlje, salezijanski mladinski centri ...): starejše dijake, študente in mlade v poklicih. Srečanja so enkrat mesečno, v letu 2008–2009 bo to redno drugi torek v mesecu, z začetkom ob 19.00 in trajajo približno do 21.30, od oktobra naprej do maja (13. januar, 10. februar, 10. marec ...)

Info: Marko Košnik, s. Marija Imperl

Želimlje – duhovne vaje

06.–08. marec: za fante in dekleta 4. do 7. razreda

13.–15. marec: za fante in dekleta 8. in 9. razreda

20.–22. marec: za ministrante / fante

27.–29. marec: za fante in dekleta 8. in 9. razreda

03.–05. april: za srednješolce od 1. do 4. letnika

Duhovne vaje se začnejo prvi dan ob 17.30, zaključijo zadnji dan s kosilom okoli 13. ure. S seboj prinesite: spalno vrečo ali rjuhe, pribor za osebno higieno, copate, športno obleko ...

Info in prijave: Peter Pučnik

Duhovne vaje za molivce za duhovne poklice

BREZJE: 13.–15. februar

Info in prijave: sestre, tel. 04/53.38.893

KUREŠČEK: 16.–18. julij

VERŽEJ: 23.–25. julij

Info in prijave: Ivan Turk

Info

s. Marija IMPERL Rakovnik, 01/ 4288.376, marija.imperl@email.si

Marko KOŠNIK Rakovnik, 01/42.73.039 ali 051/337.556, marko.kosnik@salve.si

Peter PUČNIK Želimlje, 01/47.02.123 ali 040/530-315, peter.pucnik@zelimlje.si

Ivan TURK Trstenik 23, 4204 Golnik, 04/27.79.715 ali 031/358.018, ivan.turk@salve.si

Jože VIDIC Tabor 29, 1380 Cerknica, 041/728.293

Lj. Rakovnik – romarski shodi

25. januar (nedelja): romarski shod ob prazniku sv. Janeza Boska

15.00 Slovesnost s sv. mašo ob prazniku sv. Janeza Boska in ob začetku praznovanja 150-letnice ustanovitve salezijanske družbe. Bogoslužje bo vodil dekan dekanije Ljubljana Vič Rakovnik p. Marjan Čuden.

31. januar (sobota): liturgični praznik sv. Janeza Boska

Dan celodnevne češčenja v cerkvi Marije Pomočnice. Sv. maše bodo ob: 7.00, 10.00 in 18.30. Večerno mašo bo vodil domačin salezijanec Stanislav Okorn.

1. februar (nedelja): otroški pevski zbori

15.00 tradicionalno srečanje otroških pevskih zborov ob prazniku sv. Janeza Boska. Pri maši bo s skupnim petjem ob spremljavi orkestra glasbene šole Rakovnik in prijateljev sodelovalo okrog 50 otroških zborov (1000 glasov).

22. februar (nedelja): salezijanska misijonska nedelja

15.00 romarski shod zadnje nedelje v mesecu bo v znamenju dveh velikih salezijanskih misijonarjev Kitajske in svetih mučencev. Prijatelji misijonov, vabljeni.

Vedno priložnost za spoved. Vabljeni častilci Marije Pomočnice, sv. Janeza Boska, člani salezijanske družine, mladi in drugi romarji.

Ljubljana Rakovnik – srečanje misijonskih prostovoljcev

17. januar: začetek ob 10.00 v dvorani Gradu Rakovnik. Vabljeni vsi nekdanji in prihodnji prostovoljci v okviru salezijanskih programov (IniciativAngola, VIDES, Heres), da se spoznamo, si izmenjamo izkušnje in pričakovanja. Gosta srečanja Guillermo Basaños, pokrajinski svetovalec

kdaj: vedno v četrtek ob 20:00

datumi: 15. januar 2009

19. februar 2009

19. marec 2009

23. april 2009

28. maj 2009

kje: grad Rakovnik, Ljubljana

za Afriko in Madagaskar ter sestra HMP Eurídice Felisberta Filipe, domačinka iz Angole.

Šentrupert – sklep trikralske akcije

18. januar: 10.30 sv. maša ob sklepu trikralske akcije; gosta pokrajinski svetovalec za Afriko in Madagaskar G. Basaños in s. Eurídice iz Angole.

Želimlje

Dan odprtih vrat:

24. januarja ob 10.00

Obiskovalci si bodo lahko ogledali gimnazijo in dijaški dom. Ob koncu prireditev v športni dvorani.

Informativni dnevi:

petek 13. februarja ob 9.00 in 15.00

ter sobota 14. februarja ob 9.00

Info: www.zelimlje.si

CAGLIERO, APOSTOL PATAGONIJE

ali ga poznate?

MED FANTI, KI SO BILI NA IZREDEN NAČIN ŽE OD prvih začetkov povezani z don Boskom, je bil Janez Cagliari. Pri starosti 16 let je ta fant nenadoma tako nevarno zbolel, da sta dva zelo sloveča zdravnika iz Turina obupala nad njegovim ozdravljenjem in naročila, naj mu podelijo zakramente za umirajoče.

Don Bosko je vstopil v sobo, da bi podelil zakrament bolniškega maziljenja. Toda kar naenkrat zagleda, kako nad bolnikovo glavo poletava bel golob in nosi v svojem kljunu kratko oljčno vejico. Žarel je v presvetli luči, toda nihče drug kot don Bosko ga ni videl. Golob se je spustil k bolnikovi glavi, se dotaknil s kljunom njegovih ustnic, ga z vejico pobožal po licih, spustil vejico na glavo in odletel.

Temu videnju je sledilo drugo. Stene so se odmaknile in pred don Boskovimi očmi se je prikazala silna množica divjakov, ki so z obrazi polnimi skrbi in bolečine gledali v lice umirajočega fanta in čakali, da bo izdihnil. Dva izmed njih, s črtami na obrazu, sta klečala čisto blizu njega in s pogledi polnimi zaupanja gledala bolniku v oči.

Don Bosko se je z dobrohotnim nasmeškom na ustih približal Cagliariu in z njim takole govoril:

- Don Bosko, je to moja zadnja spoved? je vprašal fant.

- Zakaj me vprašuješ kaj takega?

- Zato, če bom moral umreti.

- Janez, povej mi, bi raje šel v nebesa ali bi še malo počakal?

- Don Bosko, rad bi tisto, kar je bolje zame.

- Za tebe bi bilo bolje, če bi šel kar prěcej v nebesa. Vendar moraš še počakati. Ozdravel boš, postal boš duhovnik, in potem ... z brevirjem pod pazduho boš šel daleč, zelo daleč. Storil boš, da bodo tudi drugi z brevirjem pod pazduho šli daleč, zelo daleč. Ne boš še umrl, ne. Še mnogo reči boš moral prej storiti, preden boš zapustil zemljo.

- No, potem se pa ne bom spovedal, saj imam mirno vest. Spovedal se bom, ko bom zdrav.

Kaj kmalu je Cagliari vstal, popolnoma ozdravel in se je začel z vnemo pripravljati na duhovniško preobleko.

Ne dolgo potem se je prerokovanje uresničilo. Postal je duhovnik in voditelj prvega krdelca salezijanskih misijonarjev na Ognjeni zemlji. Storil je, da je mnogo fantov po njegovi zaslugi nosilo brevir pod pazduho, saj je postal škof in tako posvečeval duhovnike. Bil je imenovan za kardinala in zaradi velikih uspehov pri spreobračanju tamkajšnjih ljudstev so ga začeli klicati »apostola Patagonije«.

► Don Bosko izroča Cagliariu konstitucije ob odhodu prve misijske odprave 1875

© Zgodovinski arhiv Salezijanske družbe, Rim

Don Bosko spoveduje; Torino, 1861
Zgodovinski arhiv Salezijanske družbe, Rim

»Res je, da se fantje pogosto spovedujejo, toda to, kar mnogim v bistvu manjka, je vztrajnost v dobrih sklepih. Spovedujejo se, zapadajo pa v vedno iste napake, v iste grešne priložnosti, v iste slabe navade, v iste neubogljivosti, v ista zanemarjanja dolžnosti. In tako gre to iz mesecev v mesece in celo v leta; nekateri nadaljujejo tako celo do prve gimnazije. To so spove-

di, ki malo ali nič ne veljajo. Zato tudi ne prinašajo miru, in če bi fant v takem stanju prišel pred Božje sodišče, bi bila to zares resna stvar. ... Sedaj vam rečem samo to, da je že čas, da molite in napravite trdne sklepe. Sklenite ne toliko z besedami kot z dejanji.«

Don Bosko v pismu iz Rima, 10. maja 1884.